

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 27

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

Άφιέρωμα: ή πρώτη Άγία, ή Παναγία μας!

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 27, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Letra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη
ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό εικοστό έβδομο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά σās ενημερώσουμε ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά έργα τής Μονής, καθώς καί στην έκδοση αυτού του περιοδικού, μπορείτε νά μās αποστέλλετε την βοήθειά σας με την ταχυπληρωμή πού έσωκλείουμε ή με κατάθεση στην **Έθνική Τράπεζα** στον λογαριασμό **426/440265-04**.

(για τό έξωτερικό στό
№ GR 5201104260000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό όνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά για νά λάβετε την σχετική απόδειξη.

*Σās ευχαριστούμε θερμά
Έκ του περιοδικού*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Η ΖΩΗ ΤΗΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

12 ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
ΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΙ-
ΣΤΙΑΝΙΚΑ
ΣΥΜΒΟΛΑ
(Μέρος β')

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**
Η ΑΓΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ

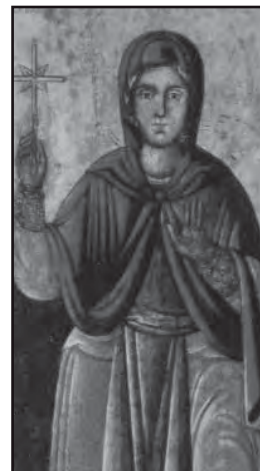
16

**21 ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΤΗΣ
ΜΟΝΗΣ ΔΑΔΙΟΥ

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:**
ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ
Ο ΘΕΟΣ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ
ΑΥΤΟΥ

24

εικόνα έξοφύλλου: Ή Παναγία

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχική Ἐκφραση”

Σήμερα θά ἤθελα νά μοιραστοῦμε μαζί σας τήν δοκιμασία ενός φίλου τῆς Μονῆς πού ἀσθένησε καί χρειάζεται τίς προσευχές ὄλων μας. Βέβαια τό θέμα δέν ἀφορᾶ μόνον ἐκεῖνον, ἀλλά ὄλους μας, γιατί ἄλλοι πάσχουμε καί ἄλλοι συμπάσχουμε μέ τοὺς ἀσθενεῖς ἀδελφούς μας. Ἴσως οἱ λίγες αὐτές γραμμές νά μᾶς βοηθήσουν ν' ἀντιμετωπίσουμε ὁ καθένας τήν δική του θλίψη ἢ ἀσθένεια. Ὅπως οἷός ποτε ὁ πόνος δέν εἶναι κάτι πού εὐκόλα μπορεῖ νά ἀντιμετωπιστεῖ. Καί αὐτό γιατί οὐσιαστικά ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιά νά ζήσει τήν χαρά τοῦ Παραδείσου. Ἡ ἁμαρτία ὅμως στήν ὁποία πέσαμε ἔφερε μαζί της τόν πόνο. Καί μέσα ἀπό τήν διαδικασία τοῦ πόνου γινόμαστε πιό σοφοί, ἀνακαλύπτοντας τό ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἄν καί ἀναμάρτητος, γεῦθηκε ἀπόλυτα τόν πόνο καί γι' αὐτό μᾶς λέει “καταδέχθηκα τόν Σταυρό γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καί ὅποιον διαλέγω καί θέλω νά τραβήξω κοντά μου, σέ κείνον πρῶτα πρῶτα στέλνω θλίψεις καί μάλιστα τήν μία πίσω ἀπό τήν ἄλλη καί τό κάνω αὐτό γιά νά νεκρωθεῖ ἀπέναντι στήν ἀκαταμάχητη γοητεία, τή γλυκιά ἔλξη πού ἀσκοῦν οἱ ἐφήμερες ἀπολαύσεις καί ἡ κοσμική δύναμη. Ἡ μᾶστιγα τῶν θλίψεων εἶναι ἡ σημαία τῆς ἀγάπης μου” (Ἁγίου Μακαρίου). Ἄς εὐχηθοῦμε λοιπόν ὄλοι μας, καθώς οἱ θλίψεις, ὁ πόνος, οἱ ἀρρώστιες θά δέχονται στή ζωή μας ἡ μία τήν ἄλλη, νά γίνονται ταυτόχρονα καί δρόμος πού θά βρῖσκουμε τόν Θεό. Καί τότε θά ἀνακαλύψουμε τό νόημα τῆς ἀληθινῆς βιωματικῆς σχέσης μας μέ τόν Ἐσταυρωμένο Χριστό μας. Μέσα ἀπό τά λόγια πού ἀκολουθοῦν, ἄς ενώσουμε κι ἐμεῖς τίς προσευχές μας γιά τόν πάσχοντα ἀδελφό μας, ἀλλά καί γιά κάθε ἀνθρώπινη ψυχή πού πάσχει σωματικά ἢ ψυχικά.

Ἀγαπημένε μας Κωνσταντῖνε, ὁ Θεός μαζί σου μέ τήν Χάρη τῶν Ἁγίων μας. Ἰδοῦ ὁ Χριστός μας σέ ἐπισκέφθηκε μέ τήν Ἄπειρη Ἀγάπη Του. Πόσο πολύ Τοῦ μοιᾶζεις τώρα... Ὅπως ὅταν βλέπουμε ἕνα παιδάκι καί λέμε: Ἰδιος ὁ μπαμπάς του, ἔτσι τώρα μέ τήν μαρτυρική αὐτή ἀσθένεια λέμε: Ὅπως ὁ ἐπουράνιος Πατέρας του, ὅπως ὁ Χριστός... Μέσα στόν πόνο καί στό μαρτύριο!... Μεγάλη εὐλογία γιά σένα πού σοῦ ἔδωσε ὁ Χριστός μας τή σημαία Του νά τήν κρατᾶς. Καί μεῖς νά σέ βλέπουμε καί νά σέ θαυμάζουμε γιά τήν Ἀγάπη πού Ἐκεῖνος σοῦ χαρίζει... Μέσα ἀπό τή θλίψη, σοῦ χαρίζει καρπούς πνευματικούς. “Ἡ θλίψη καί ὁ πόνος εἶναι ἡ σημαία τῆς ἀγάπης Μου” λέει γιά τόν Χριστό ὁ ἅγιος Μακάριος. Ὅπως ἔλεγε ὁ Γέροντας Δαμασκηνός Κατρακούλης “Κάθε θλίψις εἶναι ἕνα ἄνθος πού μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός καί ἐπάνω του φέρει τό ἐρώτημα “Φιλεῖς Με;”. Ἐάν ἀντιπροσφέρουμε στόν Κύριο τήν εὐχαριστία μας μέ τήν ἀποδοχή τῆς δοκιμασίας καί ἀπαντήσουμε: “Ναί Κύριε Σύ οἶδας ὅτι φιλω Σε”, τότε ἀρχίζει τό ἄνθος νά δένει καρπό”. Ζῆσε λοιπόν ἀδελφέ μας μέ ὑπομονή καί προσευχή καί πνευματική χαρά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Κυρίου σου. Οἱ θαυματουργοί Ἅγιοί μας Νεκτᾶριος-Φανούριος-Ἰωάννης εἶθε νά γίνουν Κυρηναῖοι πού θά βασιτάξουν μαζί σου τόν σταυρό σου. Εἴμαστε κοντά σου μέ τήν ἀγάπη μας καί τίς φτωχές προσευχές μας.

Γερόντισσα Μόνικα
καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Ἡ ζωὴ τῆς πρώτης Ἀγίας τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἥλιος ἀγνείας, παρθενίας, ὑπακοῆς, ὑπομονῆς, σιωπῆς, ἀγάπης, πίστεως, σεμνότητος, καθαρότητος, διακριτικότητος, σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὠραιότητος. Ἦλιος καλοκαιρινός, δεκαπενταυγουσιάτικος, πού λαμπρύνει τό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀποτελεῖ καύχημα καὶ κόσμημα τῶν χριστιανῶν.

Τοῦ Παναγιώτη Τσαγκάρη,
Θεολόγου
Μυτιλήνη 2003

Στό χώρο τοῦ σύμπαντος, τό φαινόμενο τῆς ἔκλειψης τοῦ ἡλίου εἶναι κάτι πού συχνά συμβαίνει. Στό χώρο τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὁμως ὑπάρχει ἓνας ἡλιος πού δέν γνωρίζει ἔκλειψη εἰς τόν αἰῶνα. Εἶναι ὁ Ἦλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Χριστός. Μαζί Του λάμπει στους αἰῶνες καὶ ὁ ἡλιος τῆς Παναγίας μητέρας Του. Καί δέν μπορεῖ νά μὴν εἶναι Ἦλιος ἢ Παναγία μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἢ μετά Θεόν Θεός, κατά τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, καθὼς εἶναι Ἐκείνη πού δέχθηκε μέσα της, ἐκύησε, ἐγέννησε, γαλακτοτρόφησε καὶ ἀνέθρεψε τόν νοητό Ἦλιο τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡλιος ἀγνείας, παρθενίας,

ὑπακοῆς, ὑπομονῆς, σιωπῆς, ἀγάπης, πίστεως, σεμνότητος, καθαρότητος, διακριτικότητος, σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ὠραιότητος. Ἦλιος καλοκαιρινός, δεκαπενταυγουσιάτικος, πού λαμπρύνει τό στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀποτελεῖ καύχημα καὶ κόσμημα τῶν χριστιανῶν.

Ἄς δοῦμε σύντομα τή μοναδική ζωὴ αὐτῆς τῆς μοναδικῆς γυναίκας.

Κατά τό λεγόμενο, “πρωτευαγγέλιο” τοῦ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ ἱερέας Μαθάν, (23ος ἀπόγονος τοῦ Δαβίδ, κατά τόν γενεαλογικό πίνακα τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ματθαίου), παντρεύτηκε τή Μαρία καὶ μαζί ἀπέκτησαν τόν Ἰακώβ, τόν πατέρα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ μῆστορος

Ἡ Γέννησις τῆς Παναγίας

*Τὰ πρῶτα βήματα
τῆς Παναγίας*

τῆς Παναγίας καί τρεῖς κόρες:

Τῆ Μαρία, ἡ ὁποία γέννησε τῆ Σαλώμη τῆ μαία:

Τῆ Σοβή, ἡ ὁποία γέννησε τὴν Ἐλισάβετ τῆ μητέρα τοῦ Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου καί

τὴν Ἄννα ἡ ὁποία γέννησε τῆ Μαρία τῆ μητέρα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἄννα (ἡ μνήμη της τιμᾶται στίς 25 Ἰουλίου), παντρεύτηκε σέ ἡλικία 20 ἐτῶν τόν τριαντάχρονο τότε Ἰωακείμ, (ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 9 Σεπτεμβρίου μαζί μέ τή σύζυγό του Ἄννα), ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπό τῆ γενιά τοῦ Δαβίδ

ὅπως κι ἐκείνη. Ὅμως πέρασαν 40 χρόνια ἔγγαμου βίου καί ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα δέν εἶχαν ἀποκτήσει παιδί. Ἡ ἀτεκνία στήν ἐποχή τους ἦταν μεγάλη ντροπή. Ἀλλά αὐτή τῆ ντροπή τὴν ἔφεραν ἐπάνω τους καί οἱ δύο τους ἀγόγγυστα καί ἀδιαμαρτύρητα ἀπέναντι στόν Θεό. Ὑπέμεναν τό θέλημά Του, Τόν θερμοπαρακαλοῦσαν, πίστευαν μέ ἀπλοϊκή καί πηγαία πίστη στήν παντοδυναμία Του καί περίμεναν...

Ἀπέναντι στήν τόση πίστη, ὑπομονή καί προσευχή ὁ Θεός ἀπάντησε μέ πολλαπλά μεγάλα θαύματα. Στέλνει τόν Ἄγγελό Του καί λύει

*Τὰ Εἰσόδια τῆς Παναγίας
εἰς τόν Ναό.*

*Ἡ Παναγία καί ἡ μητέρα
τῆς Ἁγίας Ἄννα.*

τήν ἀτεκνία τῆς Ἄννας (9 Δεκεμβρίου). Καί ἡ γριά καί στεῖρα Ἄννα ὡς ἄλλη Σάρα, θά μείνει ἔγκυος καί στά 60 τῆς χρόνια θά γεννήσει καί θ' ἀποκτήσει (8 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα Δευτέρα τοῦ ἔτους 15π.Χ.) κόρη. Καί τί κόρη(!), τή Μαρία, τή μετέπειτα Παναγία Δέσποινα. Τῆς ἔδωσαν τό ὄνομα τῆς γιαγιάς της, ὅμως τό καθένα ἀπό τά πέντε γράμματα τοῦ ὀνόματός της παραπέμπει καί σ' ἓνα γυναικεῖο πρόσωπο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τό ὁποῖο διακρίθηκε γιά μία τουλάχιστον ἀρετή:

- ἡ Μ-αριάμ, γιά τήν ἀγνότητά της·
 - ἡ Ἀ-βιγαία (=πηγή χαρᾶς), γιά τήν ταπείνωση καί τή σωφροσύνη της·
 - ἡ Ρ-αχήλ (=ἀμνάδα) γιά τήν ὁμορφιά της·
 - ἡ Ἰ-ουδήθ γιά τήν ἀνδρειοφροσύνη καί τήν πίστη της·
 - ἡ Ἄ-ννα (=Θεῖα Χάρη) γιά τήν ὑπομονή της.
- Ἔτσι, τό ὄνομα Μαρία περιγράφει καί τά χαρακτηρισματα τῆς Παναγίας.

Στό δῶρο αὐτό τοῦ Θεοῦ οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς τῆς Μαρίας, ἀπαντοῦν μέ ἀντίδωρο. Προσφέρουν στόν Θεό ἐκεῖνο πού τοῦς πρόσφερε. Φέρνουν στόν ναό καί ἀφιερώνουν στόν Θεό τήν τρίχρονη (!) κορούλα τους. Μεγάλη ἡ καρδιά τους. Μεγάλη ἡ ἀπόφασή τους. Μεγάλη ἡ πίστη τους. Ἄς τοῦς θαυμάσουμε κι ἄς τοῦς μοιάσουμε.

Τό τρίχρονο κοριτσάκι τρέχοντας, ἀνέβηκε τά σκαλοπάτια τοῦ ναοῦ καί ἔπεσε στήν ἀγκαλιά τοῦ ἁγίου ἀρχιερέα Ζαχαρία. Ἐκεῖνος προφανῶς, γνωρίζοντας ποιό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γι' αὐτό τό παιδί, γεμάτος χαρά, ἀφοῦ

Ὁ Ἐὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

πρῶτα πείθει τόν λαό γιά τό σωστό τῆς παράδοξης ἀπόφασής του, ὁδηγεῖ (21 Νοεμβρίου) τή μικρή κόρη στά “Ἁγία τῶν Ἁγίων” τοῦ ναοῦ (!!!), ἐκεῖ δηλαδή πού μόνον ὁ ἀρχιερέας ἔμπαινε κι αὐτός μιά φορά τόν χρόνο. Ἐκεῖ φυλάσσονταν ἀπό τοῦς Ἰσραηλίτες τά ἱερότερα τῶν κειμηλίων τους, ἡ κιβωτός τῆς Διαθήκης πού περιεῖχε τίς πλάκες μέ τίς δέκα ἐντολές, ἡ ράβδος τοῦ Ἄαρῶν καί τό δοχεῖο μέ τό μάννα. Ἐκεῖ θά παραμείνει ἐπί 12 συναπτά ἔτη, ἡ πῖο ἀγνή ψυχή ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κόσμου, ἡ μικρή Μαρία, ζώντας μέ νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, ὑπακοή καί τρεφομένη ἀπό ἀγγελικά χέρια, καθώς ἐκεῖνη ἔμελλε νά ἀναδειχθεῖ μεγαλύτερη καί ἀπό τά “Ἁγία τῶν Ἁγίων” καί νά γίνει ἡ νέα κιβωτός πού μέσα της θά στέγαζε τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Στά ἑννέα τῆς χρόνια θά γνωρίσει τήν πίκρα τῆς ὀρφάνιας, καθώς θά στερηθεῖ καί τοῦς δύο ἀγαπημένους γονεῖς της. Ἔτσι, οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ καί οἱ συγγενεῖς της, ὅταν πλέον ἦρθε ἡ ὥρα (σέ ἡλικία 15 ἐτῶν) νά ἀφήσει τό ναό καί νά βγεῖ ἔξω στόν κόσμο, ἀποφασίζουν νά μή τήν ἀφήσουν μόνη ἐκτεθειμένη στους κινδύνους τῆς ζωῆς, ἀλλά νά τήν προστατεύσουν.

Τήν θέτουν ὑπό τήν προστασία τοῦ Ἰωσήφ, ἑνός μακρινοῦ συγγενῆ της (ὅπως εἶδαμε ἀνωτέρω), τοῦ ὁποῖου ἡ γυναῖκα εἶχε πεθάνει καί τοῦς εἶχε ἤδη ἀφήσει 7 παιδιά, 4 ἀγόρια καί 3 κο-

ρίσινα (τά ὅποια ἀργότερα θά θεωρηθοῦν ἀπό τόν κόσμο καί σύμφωνα μέ τό νόμο τῆς ἐποχῆς, ὡς ἀδέλφια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ). Ἡ ἀπόφασή τους αὐτή ἐπικυρώθηκε μέ θαυμαστό τρόπο, καθώς κατά τήν ἐκλογή τοῦ Ἰωσήφ ὡς μνηστήρα τῆς Μαρίας, ἕνα περιστέρι βγῆκε ἀπό τή ράβδο του καί πέταξε πάνω ἀπό τό κεφάλι του.

Ὁ Ἰωσήφ παρέλαβε τή 16χρονη Μαρία, παρά τούς δισταγμούς πού εἶχε, ἐπειδή ἦταν χῆρος μέ παιδιά καί μέγας σέ ηλικία (75 ἐτῶν).

Ἡ Μαρία δέν πρόλαβε νά κλείσει χρόνο στή νέα της ζωή κι ἕνα ἀνοιξιάτικο Κυριακάτικο ἀπόγευμα στίς 25 τοῦ Μαρτίου, ἐνῶ μέ τόν νοῦ καί τήν καρδιά της ἦταν προσηλωμένη στή νοερά προσευχή, μέ τά χεῖλη σιγόψελνε ὕμνους στόν Θεό καί μέ τά χέρια χρυσοκένταγε τό νέο “καταπέτασμα” τοῦ ναοῦ, ἄκουσε ἀπό τά Ἀρχαγγελικά τοῦ Γαβριήλ τά χεῖλη, τήν ἐκπλήρωση τοῦ “πρωτευαγγελίου”: “Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία! Ὁ Κύριος μετά Σοῦ”. Ἦρθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου γιά νά συμβεῖ τό ποθοῦμενο, καθώς ἀγιωτέρα καί καθαρωτέρα ψυχή δέν ὑπῆρξε μέχρι τότε, οὔτε θά ὑπάρξει σάν αὐτή τῆς Παναγίας. “Μή φοβᾶσαι Μαρία, θά γεννήσεις τόν Υἱό τοῦ Ὑψίστου. Πνεῦμα Ἅγιο θά Σέ ἐπισκιάσει”. Καί ἡ ἀπάντησή της πού ἀκολούθησε τούς πρώτους ἀνθρωπίνους δισταγμούς της: “Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα Σου”. Ἡ σωτήρια ἀπάντηση πού περίμενε ὅλος ὁ κόσμος δόθηκε.

Ἡ Μαρία ἐγκυος (καί μάλιστα χωρίς νά τήν ἀγγίζει ἄνδρας!) Δέν τό χωράει ὁ νοῦς τοῦ δικαίου Ἰωσήφ. Ὅμως Ἄγγελος Κυρίου θά τόν ἐνημερώσει γιά τά συμβάντα κι ἐκεῖνος μπροστά

στά μάτια τοῦ κόσμου θά πάρει τήν εὐθύνη καί θά καλύψει τήν Παρθένο.

Ἡ ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ θά γίνει μάννα ὄντας παρθένος. Παρθένος πρίν, κατά καί μετά τόν τοκετό. Αὐτή εἶναι ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Γι’ αὐτό καί στίς εἰκόνες της, ἀγιογραφεῖται μέ τρία ἀστέρια (δύο στούς ὤμους καί ἕνα στό μέτωπο) πάνω στήν ἐσθῆτα της καί ὕμνοлогεῖται ὡς “Νύμφη Ἀνύμφευτε”.

Τό γεγονός αὐτό βέβαια δέν μπορεῖ νά τό χωρέσει ὁ νοῦς, ὄχι μόνο τοῦ Ἰωσήφ μά καί κάθε ἀνθρώπου. Καί ὁμως ἡ ἐξαδέλφη τῆς Μαρίας, ἡ Ἐλισάβετ, φωτιζόμενη ἀπό τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, θά τό πει: “Ἦρθε σ’ ἐμένα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου” καί τό βρέφος πού εἶχε στήν κοιλιά της θά σκιρτήσει μέ τήν παρουσία τῆς Παρθένου Μαρίας.

Ἀκολουθεῖ τό ταξίδι πρὸς τή Βηθλεέμ, τή γενέτειρα τοῦ Ἰωσήφ, γιά νά ἀπογραφοῦν ἐκεῖ ὁ ἴδιος καί ἡ Μαρία, σύμφωνα μέ τή διαταγή τοῦ Αὐτοκράτορα Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου.

“Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικτε πᾶσιν ἡ Ἐδέμ”. Σ’ αὐτό τό ἄσχημο χωριό πού βρίσκεται 10χιλιόμ. μακριά ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ, θά γεννηθεῖ ἡ Παρθένο σ’ ἕνα στάβλο καί θά ἐναποθέσει σ’ ἕνα παχὺ Τόν κτίσαντα τόν κόσμο ὅλο.

Ὁ Ἐμμανουήλ (=ὁ Θεός εἶναι μαζί μας) εἶναι ἐδῶ καί ἡ μάννα Του κρυφά Τόν καμαρώνει, καθώς ἀπλοικά τσοπανόπουλα Τόν προσκυνοῦνε, ἄγγελοι Τόν ὕμνοῦνε, ἄδολα ζῶα Τόν ζεσταίνουν μέ τά χνώτα τους, μάγοι (σπουδαγμένοι πανεπιστήμονες τοῦ καιροῦ τους) Τόν χρυσῶνουν.

Στίς 8 ἡμέρες ἀκολουθεῖ ἡ περιτομή καί ἡ ὀνοματοδοσία τοῦ νεοαρῶ ἀγοριοῦ. “Ἰησοῦς”, θά

Η Παναγία Βαστάζουσα
τὸ Θεῖο Βρέφος

Ἡ Ὑπαπαντὴ
τοῦ Χριστοῦ (ὁ σαραντιμῶς)

εἶναι τὸ ὄνομά Του.

Στὶς 40 ἡμέρες οἱ εὐλογημένοι γονεῖς τοῦ Ἰησοῦ, ἀκολουθώντας τὴν παράδοση καὶ τὸ νόμο τοῦ Μωϋσῆ, θὰ φέρουν τὸ παιδί στοῦ ναοῦ, γιὰ νὰ πάρουν ὄλοι μαζί τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ συνεχίσουν ἔτσι οἱ γονεῖς μέ δύναμη καὶ φρόνηση τὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ τους.

Θὰ ἀκολουθήσει ἡ φυγὴ τῆς Ἁγίας οἰκογένειας στὴν Αἴγυπτο κατόπιν ἀγγελικῆς προτροπῆς γιὰ νὰ γλιτώσει ὁ μικρὸς Ἰησοῦς ἀπὸ τὸ φοινικὸ μαχαίρι τοῦ Ἡρώδη. Ἀγόγγυστα καὶ μέ χαρὰ, ἡ Μαρία θὰ ὑποφέρει τὸν ξεριζωμὸ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὸν ξενιτεμὸ πρὸς χάριν τοῦ παιδιοῦ της.

Δέ θὰ ἀργήσει ὁμως νὰ ἔλθει καὶ ἡ ποθητὴ ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα καὶ ἡ ἐγκατάσταση τῆς Ἱερῆς οἰκογένειας στὴ Γαλιλαία.

Τὴν Παναγία θὰ τὴν ξανασυναντήσουμε στὰ Εὐαγγέλια. Θὰ ψάχνει ἐναγωνίως τὸ δωδεκάχρονο πιά ἀγόρι της πού τὸ εἶχε χάσει, κατὰ τὴν ἐπιστροφή τῆς οἰκογένειας ἀπὸ τὸ Ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων ὅπου εἶχαν πάει γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Ἄραγε μέσα σέ τί ἀγωνία θὰ ζοῦσε ἡ ἅγια ψυχὴ ἐκεῖνες τὶς τρεῖς ἡμέρες πού πέρασαν, προτοῦ βρεῖ τὸν Ἰησοῦ νὰ διδάσκει στοῦ σπίτι τοῦ πατέρα Του τοὺς σοφοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ Ναοῦ;

Τὴ λαχτάρει πού τῆς ἔδωσε τότε ὁ Γιὸς της, θὰ τῆς τὴν ξεπληρώσει ὅταν πιά τριαντάχρονος θὰ ἀρχίσει τὸ δημόσιο ἔργο Του.

Γιὰ χάρη τῆς Μητέρας Του τότε, θὰ κάνει τὸ

πρῶτο θαῦμα Του, ἂν καὶ ἦταν παράκαιρο ὅπως τῆς εἶπε. Ἐντούτοις, θὰ κάνει τὸ νερό κρασί, στὸν ἐν Κανᾶ γάμο, γιὰ νὰ συνεχισθεῖ τὸ γλέντι καὶ ἡ χαρὰ τῶν παρευρισκομένων σ' αὐτὸ τὸ γιορτάσι, διότι ... Ἐκεῖνη Τοῦ τὸ ζήτησε!

Σέ κάποια ἄλλη στιγμή ὁμως, ὅταν Τὸν ἀναζητοῦσαν ἡ μητέρα Του καὶ τ' ἀδελφία Του, θὰ πει πὼς μητέρα Μου καὶ ἀδελφία Μου, εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐφαρμόζουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ καλοθελητές θὰ σχολιάσουν πὼς πληγώσε μέ αὐτὰ τὰ λόγια τὴ μητέρα Του. Λέτε ἀλήθεια, νὰ ἀδιαφοροῦσε τόσο πολὺ γιὰ Ἐκεῖνη ὁ Κύριος; Ποιός; Ἐκεῖνος ὁ Ὅποιος ὅταν ἦταν καρφωμένος ἐπάνω στοῦ Σταυροῦ καὶ φρικτὰ ὑπέφερε, ἐντούτοις νοιάστηκε γιὰ Ἐκεῖνη, γιὰ νὰ μὴ μείνει μόνη καὶ ἀπροστάτευτη μετὰ τὸν θάνατό Του καὶ τὴν ἔθεσε ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ἀγαπημένου Του μαθητῆ, τοῦ Ἰωάννη.

Κι Ἐκεῖνη, λέτε νὰ μὴ γνώριζε τὴ σημασία τῶν παραπάνω λόγων τοῦ παιδιοῦ της ὅταν ἦταν:

Ἐκεῖνη πού Τὸν γέννησε καὶ Τὸν ἀνέθρεψε;

Ἐκεῖνη πού Τὸν παράστεκε σ' ὄλες τίς περιδείξεις Του;

Ἐκεῖνη πού στοῦ Γολγοθᾶ ἐπάνω καὶ κάτω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ τοῦ Παιδιοῦ Της, ἀνῆμπορη καὶ μόνη, παρακολουθεῖ τὰ φρικτὰ γενόμενα πού σάν κοφτεροὺς λεπίδες σχίζουν τὰ σωθικά της; "Σφαγὴν Σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα..." (ὅπως εἶχε προφητεῦσει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὅταν κατὰ τὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου στοῦ

Ναό, είχε πει: “Καί Σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχή, διελεύσεται ρομφαίαν” (Λουκᾶ 2, 35).

Ἐκείνη πού κατά τήν ἀποκαθήλωση ἔλουσε μέ τά δάκρυά τους, μύρωσε καί νεκροπρεπῶς ἐνταφίασε τό Πανάγιο Σῶμα τοῦ Γιοῦ της;

Ἐκείνη πού πρωτοτίμησε ὁ Γίος της μέ τήν ἀναστημένη παρουσία Του;

Ἐκείνη πού μπροστά στά μάτια της, Γίος της καί Σωτῆρας τοῦ κόσμου, ἀναλήφθηκε στούς οὐρανοῦς;

Ἐκείνη πού κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔλαβε στό ὑπερώο τῆς Ἱερουσαλήμ τό Ἅγιο Πνεῦμα μαζί μέ τούς Ἀποστόλους;

Ἐκείνη πού ξεκίνησε μετά ἀπό τόν κληροπού τῆς ἔλαχε νά πάει νά κηρύξει τόν Υἱό της στήν Ἰβηρία;

Ἀλλά τελικά τό θέλημα τοῦ Γιοῦ της, ἦταν νά βρεθεῖ στή χερσόνησο τοῦ Ἄθωνα καί αὐτός ὁ εὐλογημένος τόπος νά τῆς παραχωρηθεῖ ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο, ἀπό τότε καί ἔως τά τέλη τῶν αἰώνων ὡς περιβόλι δικό της.

Ἡ Παναγία γνώριζε ἀπό τήν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της ὅλα τά μελλούμενα, ἀλλά “διετήρει πάντα τά ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς”. (Λουκᾶ 8'51).

Μιά συνεχῆς σιωπή, προσευχή, διακριτική ὑπομονή καί ταπείνωση ἦταν ἡ ζωή της. Καί ἔτσι

*Τά πρώτα βήματα
τοῦ Χριστοῦ*

συνέχισε νά πολιτεύεται καί μετά τήν Ἀνάληψη τοῦ Γιοῦ της στούς οὐρανοῦς. “Ξενυχτοῦσε στήν προσευχή. Καί δέν προσευχόταν ὄρθια ἢ γονατιστή. Χρωμάτιζε τήν προσευχή της μέ τίς ἐπίμονες γονυκλυσίες (=μετάνοιες). Ἐκανε τόσες πολλές μετάνοιες ὥστε στά ἅγια γόνατά της σχηματίστηκαν “κόμποι”. Τό δέ μάρμαρο πού ἀκουμποῦσαν τά γόνατά της... βαθοῦλωσε!!! Μετά τήν ὀλονύκτια προσευχή της ξάπλωνε γιά λίγο, ἔχοντας σά στρῶμα μία πέτρα. Ἡ δέ προσευχή της ἔκανε θαύματα. (Ἡ Παναγία προσευχόταν!) Θεράπευε ἀρρώστους, ἔβγαζε δαιμόνια κλπ.

Ὅμως ἡ φιλεσπλαχνος Παρθένος δέν εἶχε περιοριθεῖ μόνο στήν προσευχή, ἀλλά εἶχε ἀνοιχθεῖ καί πρός τόν κόσμο. Δέν ἐπικοινωνοῦσε μόνο μέ τόν Θεό, ἀλλά καί μέ τόν κόσμο. Τή νύχτα δηλαδή, τήν εἶχε ἀφιερῶσει στήν ἐπικοινωνία της μέ τόν Θεό καί τήν ἡμέρα, στήν ἐπικοινωνία της μέ τόν συνάνθρωπο. Ὑποδεχόταν τούς ξένους μέ πλατεία καρδιά καί τούς περιποιόταν. Ἐκανε ἐλεημοσύνες. Ἔτρεχε στά ὄρφανά, στίς χῆρες, στούς καταπονημένους, στούς θλιβομένους. Ἡ μεγάλη της εὐσπλαχνία ράγιζε καί τίς πέτρινες ψυχές”.

Ὡσπου ἦρθε ἡ ὥρα σέ ἡλικία ἀγνωστη γιά ἐμᾶς (ἄλλοι λένε 59 ἐτῶν καί ἄλλοι 74 καί κάτι, πού εἶναι ἴσως καί τό πιθανότερο), νά πάει νά συμβασιλεύσει στούς οὐρανοῦς μαζί μέ τόν Γίό της “πεποικιλμένη τῇ Θεῖα δόξῃ”.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ τῆς φέρνει τήν εἶδηση τῆς ἀναχώρησής της μετά τρεῖς ἡμέρες στούς οὐρανοῦς, προσφέροντάς της ἕνα κλαδί φοίνικα, πού εἶναι σύμβολο ἀθανασίας.

Στό διάστημα τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἔκανε ὅλες τίς ἀπαραίτητες ἐτοιμασίες πού ἐπιβάλλεται νά γίνουν γι’ αὐτό τό ταξίδι. Προσευχήθηκε στό ἀγαπημένο της Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν κι ἐκεῖ τά δένδρα ἔκλιναν τίς κορυφές τους γιά νά τήν προσκυνήσουν, νά τήν τιμήσουν καί νά τήν ἀποχαιρετήσουν.

Μά τά θαυμάσια τοῦ Θεοῦ δέν ἔχουν τελειωμό. Οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν διασκορπισθεῖ στά πέρατα τῆς γῆς γιά νά κηρύξουν “Ἰησοῦ Χριστό καί τοῦτον ἐσταυρωμένον”. Τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁμως, σύννεφα τούς ἄρπαξαν καί τούς μετέφεραν “Γεθσημανῆ τῶ χωρίῳ”, στό σπίτι τῆς Παναγίας. Παρόντες ἐκεῖ καί ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος καί ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καί ὁ Ἱερόθεος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν. Δέ μπορούσαν νά ἀφήσουν

μόνη της τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ σ' αὐτές τὶς τελευταίες ἐπίγειες στιγμές της. Κι Ἐκείνη τούς μιλάει, τούς νουθετεῖ, τούς καθοδηγεῖ καὶ τούς παρηγορεῖ, μέ τὴν ἀπαράμιλλη γλυκύτητα πού Τὴν διακρίνει πάντα. Καὶ ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα (9 τὸ πρωῒ τῆς 15ης Αὐγούστου), παρέδωσε τὸ πνεῦμα της στὰ χέρια τοῦ ἴδιου τοῦ Γιοῦ της, ὁ Ὅποιος τότε ἐκπλήρωσε καὶ τὴν ἐπιθυμία της νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τούς τόπους ὅπου πῆγε Ἐκείνος γιὰ νὰ ἐλευθερώσει τούς Προπάτορες, ἀλλὰ νὰ δεῖ καὶ τούς βασάνους τῶν ἁμαρτωλῶν στὴν κόλαση.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ πῆγε τὴν ψυχὴ της στὸν χῶρο ἐκεῖνο, τόσο συγκλονίσθηκε ἡ Θεοτόκος ἀπὸ τὸ φοβερὸ θέαμα τῶν βασανισμένων στὴν κόλαση πού παρακάλεσε τὸν Γιό της γι' αὐτούς τούς δυστυχεῖς. Καὶ Ἐκείνος γιὰ τὸ δικό της χατήρι κάθε χρόνο καὶ γιὰ πενήντα ἡμέρες (ἀπὸ τὸ Πάσχα μέχρι τὴν Πεντηκοστή), ἀπελευθερώνει τούς κολασμένους ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς κόλασης.

Ὅταν ἡ Παναγία ἄφησε τὴν τελευταία γῆϊνη πνοή της, ὁ Πέτρος πρῶτος Τῆς ψάλλει ἐπιτάφια ἐγκώμια καὶ οἱ ὑπόλοιποι Ἀπόστολοι σηκώνουν τὸ νεκροκρέββατό της καὶ προχωροῦνε πρὸς τὸ μῆμα γιὰ νὰ ἐνταφιάσουν τὸ Πα-

νάγιο σκῆνος Της. Ὅμως, οἱ πάγκακοι Ἰουδαῖοι δὲν σέβονται οὔτε αὐτὴ τὴν ἱερὴ γιὰ κάθε ἄνθρωπο στιγμή. Ἐνας ἀπὸ αὐτούς μάλιστα, ὁ Ἰεφονίας, ἔπιασε τὸ νεκροκρέββατο τῆς Παναγίας μέ σκοπὸ νὰ τὸ ἀνατρέψει. Παρευθὺς, τοῦ κόβονται ἀπὸ ἄορατο σπαθί τὰ βέβηλα χέρια του. "Μητέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου συγχώρα με", φωνάζει. Καὶ ἀμέσως ἐπανασυγκολοῦνται τὰ κομμένα μέλη τοῦ σώματός του. Ἄλλοι, ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊκὸ ὄχλο πού ἀκολουθοῦσε ὀργισμένοι καὶ μέ σκοπὸ νὰ ἐπιτεθεῖ στὴ νεκρικὴ πομπή, τυφλώνονται. Ὅσοι ἀπὸ αὐτούς πίστεψαν στὸν Χριστὸ καὶ τὴν μητέρα Του, θά βροῦν τὸ φῶς τους, ὅταν ὁ θεραπευμένος πλεον Ἰεφονίας παίρνει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πέτρου τὸν φοινικὰ πού εἶχε δώσει ὁ Γαβριήλ στὴν Παναγία καὶ τούς ἀκουμπάει στὰ μάτια.

Ὅμως καὶ πάλι κατὰ θεία εὐδοκία, "εἷς ἐκ τῶν δώδεκα", ὁ Θωμᾶς, ἀπουσιάζει ἀπὸ τὰ γινόμενα. Ἀρπάζεται ἀπὸ σύννεφο, μόλις τὴν τρίτη ἡμέρα ἀπὸ τὴν Κοίμησή της καὶ μεταφέρεται στὴ Γεθσημανῆ. Ἐκεῖ βλέπει τὴν Παναγία νὰ ἀνεβαίνει σύσσωμη στοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ τοῦ δίνει ὡς ἱερὸ ἐνθύμιό της τὴν Ἁγία Ζώνη της, ἡ ὁποία σήμερα φυλάσσεται ὡς θησαυρὸς πολυτιμότητος στὴν Ἱερά Μονὴ Βατοπαιδίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Συναντᾶ λοιπὸν ὁ Θωμᾶς τούς ὑπολοίπους Ἀποστόλους οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες δὲν ἔφυγαν πάνω ἀπὸ τὸν τάφο τῆς Παναγίας καὶ τούς θερμοπαρακαλεῖ νὰ ἀνοίξουν τὸν τάφο Της, νὰ τὴν δεῖ καὶ νὰ τὴν ἀποχαιρετήσκει αὐτός. Καὶ ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὅταν ἀνοίξαν τὸν τάφο διαπίστωσαν ὅτι αὐτὸς ἦταν ἄδειος ἀπὸ τὸ πανάχραντο σῶμα τῆς Θεοτόκου. Στὸν τάφο μέσα εἶχε μείνει μόνο τὸ σεντόνι μέ τὸ ὁποῖο τύλιξαν κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸ τὸ νεκρὸ σῶμα της. Ἡ Παναγία μετέστη σωματικῶς στοὺς οὐρανοὺς. Δὲν ἀνέστη ἀπλῶς ἐκ τοῦ τάφου ὅπως ὁ Κύριος, ἀλλὰ καὶ μετέβη ταυτόχρονα ὀλόσωμη στοὺς οὐρανοὺς, ὅπως τὴν εἶδε ὁ Θωμᾶς. "Ἔστι θά τὴν δοῦνε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ὅλοι οἱ μαθητὲς νὰ τούς χαιρετᾶ καὶ νὰ τούς διαβεβαιώνει: "Χαίρετε, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας" κι ἐκείνοι θά ἀναφωνοῦν: "Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν".

Δὲν ἔχουμε λοιπὸν μόνο Ἀνάσταση, τὴν πρώτη πού ἐνεργεῖ ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς καὶ αὐτὴ πρὸς χάρη τῆς μητέρας Του, ἀλλὰ καὶ Ἀνάληψη συνάμα τῆς Θεοτόκου στοὺς οὐρανοὺς. Γι' αὐτὸ καὶ ἐορτάζουμε τὸ μικρὸ Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸν Δεκαπενταύγουστο, ὄχι

τόν θάνατο, αλλά τήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου.

“Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τά σα Θεότα μυστήρια”.

Ἦτσι τιμήσε ὁ Χριστός τήν Μητέρα Του.

Ἡ Ἁγία Ἑλένη γιά νά τιμήσει τήν Ὑπερδεδοξαμένη Θεομήτορα, ἔχτισε ναό πού ὑπάρχει καί σήμερα ἐπάνω στόν τάφο Της (πού βρίσκεται στή Γεσθημανή καί ὄχι ὅπως λένε οἱ δυτικοί στή θέση “Καπουλή Παναγιά”, λίγο πιο πέρα ἀπό τήν Ἔφεσο).

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς γιά νά τιμήσει τήν Παναγιή μορφή της, “ιστόρησε” πάνω ἀπό 70 εἰκόνες τῆς Παναγίας. Τήν πρώτη εἰκόνα τῆς Παναγίας πού ἔφτιαξε, τήν ἔφερε στήν Κυρία Θεοτόκο κι ἐκείνη τήν εὐλόγησε. Σύμφωνα μέ τήν παράδοση, εἰκόνες τῆς Παναγίας πού εἶχε φτιάξει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς εἶναι ἡ Μεγαλοσπηλιώτισσα στά Καλάβρυτα, ἡ Παναγία Σουμελά στή Βέροια, ἡ Κυκκώτισσα στήν Κύπρο, ἡ Ἐλεοῦσα στή Βίλνα τῆς Ρωσίας καί ἡ Προσιώτισσα στήν Εὐρυτανία.

Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Ἰωάννης πάλι, σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ὅταν ἀκόμα ἦταν ἐν ζωῇ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος γιά νά Τήν τιμήσουν ἔχτισαν στήν περιοχή Λύδδα τῆς Παλαιστίνης τήν πρώτη ἐκκλησία πού ἦταν ἀφιερωμένη στό ὄνομά της τήν ὁποία μάλιστα ἡ ἴδια ἡ Παναγία ἐγκαινίασε μέ τήν παρουσία της.

Οἱ χριστιανοί γιά νά τιμήσουν τήν Κεχαριτωμένη, τήν ἔχουν κοσμήσει μέ ἀάπολλα ἐπίθετα καί χαρακτηρισμούς καί τῆς ἔχουν δώσει πλῆθος ὀνομάτων.

Οἱ Ἕλληνες γιά νά τιμήσουν τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀπό τούς 8000 περίπου ἐνοριακοῦς ναοῦς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας ἔχουν ἀφιερώσει στή μνήμη της τούς 2000. Τό ἴδιο συμβαίνει

καί μέ τά περισσότερα μοναστήρια μας. Ἐπίσης, τ' ἁγιασμένο ὄνομά Της τ' ὀχουν δώσει σέ ἀγαπημένα πρόσωπά τους, σέ νησιά, ὄρη, χωριά κλπ.

Ἐμεῖς ἄραγε μέ ποιό τρόπο θά τιμήσουμε τή Μάνα μας, γιατί εἶναι καί δική μας Μάνα, ἀφοῦ ὁ Κύριος εἶναι Ἄδελφός μας;

Ἐμεῖς ἄραγε μέ ποιό τρόπο θά τιμήσουμε Αὐτόν τόν Ἄτιμητο Θησαυρό τῆς πίστεως μας, πού ἄν καί μετέστη ἐκ τῆς γῆς, “τόν κόσμο οὐ κατέλιπε” καί σκέπει καί φρουρεῖ πάντας ὄσους εὐλαβῶς προστρέχουν στήν χάρι Της;

Ἡ Παναγία δέν ἀπαιτεῖ τίποτε, ἐνῶ δέχεται τά πάντα. Δέν ἐπιδιώκει τίποτε καί κατέχει τά πάντα.(π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν).

Δέν ἤρθε γιά νά μάς διδάξει, οὔτε νά ἀποδείξει τίποτε. Ἡ παρουσία της ὅμως καί μόνο μέ τό φῶς καί τήν χαρά της, ἀπομακρύνει τό ἄγχος τῶν φανταστικῶν μας προβλημάτων (π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν).

Ὅταν ὁ Μέγας Ναπολέων μπῆκε νικητής στό Λουξεμβούργο, οἱ κάτοικοι ἔτρεξαν νά τοῦ παραδώσουν τά κλειδιά τῆς πόλεως πού τά εἶχαν φυλάξει στά χέρια ἐνός ἀγάλματος τῆς Παναγίας.

- Ἀφήσατέ τα στά χέρια τῆς Παναγίας εἶπε ἐκεῖνος, γιατί ὁ,τι φυλάει ἡ Παναγία εἶναι καλά φυλαγμένο.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶπε κάποτε. “Ἐνα δάκρυ τῆς μητέρας μου ἀθῶωσε πολλούς”. Ἀλήθεια, πόσους ἔχουν ἀθῶωσε τά δάκρυα καί ἡ μεσιτεία τῆς μεγάλης Μάνας μας τῆς Παναγίας!

Ἡ ἀγιότητα σέ μιά ψυχῇ αὐξάνει, ὅσο πιο πολύ αὐξάνει ἡ εὐλάβειά της πρὸς τήν Παναγία. Ἀδύνατον νά χάσει τήν ψυχῇ του ἐκεῖνος πού τιμᾷ τήν Παναγία.

www.egolpio.gr

Ἡ Κοίμηση τῆς Παναγίας

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ Μέρος β'

7. ΤΟ ΝΕΡΟ

Τό νερό είναι ένα από τά πρώτα σύμβολα πού χρησιμοποιεί ή Άγία Γραφή. Τό νερό συμβολίζει τή ζωογόνο δύναμη, μέ τήν όποια ό Θεός δημιούργησε τόν κόσμο (Γέν. 1, 2). Ό “ποταμός” πού μετατρέπει τήν γή και τή μεταβάλλει σέ όλάνθιστο περιβάλλοι (Παράδεισο) είναι τό σύμβολο του Άγίου Πνεύματος πού ζωογονεί τόν κόσμο και τούς ανθρώπους (Γέν. 2:10-11). “Εξώ από τόν Πα-

ράδεισο, ή γή είναι έρημη, άγονη και άνυδρη. Ό άνθρωπος μακριά από τόν Θεό είναι καταδικασμένος σέ θάνατο από δίψα. (Ψαλμ. 142:6). Γι' αυτό και σάν τό δίψασμένο έλάφι, αναζητεί τήν πηγή τής ζωής, τόν Θεό. (Ψαλμ. 41:2).

Ό Χριστός παρομοίασε τόν “Εαυτόν Του μέ “ύδωρ ζών” και “πηγή ύδατος”. (ΐωάν. 4:10, 14) πού μέ τόν λόγο Του μπορεί νά ξεδιψάσει αιώνια τόν άνθρωπο.

Ό συμβολισμός του νερού βρίσκει τήν άπόλυτη έκφρασή του στο Άγιο Βάπτισμα. Ό βαπτιστής ΐωάννης βάπτιζε τούς

άνθρώπους στά νερά του ΐορδάνη, οδηγώντας τους μέ τόν τρόπο αυτό “εις μετάνοιαν” (Ματθ. 3,11). “Όμως τό Άγιο Βάπτισμα πραγματοποιεί τόν καθαρισμό όχι του σώματος, αλλά τής ψυχής, τής συνειδήσεως. Είναι λουτρό πού καθαρίζει τόν άνθρωπο από τίς προσωπικές άμαρτίες. (Α΄ Κορινθ. 6,11). Τό Βάπτισμα είναι άρχή νέας ζωής, “λουτρόν παλιγενεσίας”. (Τίτ. 3,5).

Ό Άπόστολος Παύλος στο νερό του Βαπτίσματος προσδίδει και άλλο συμβολισμό: ό άνθρωπος πού βυθίζεται στο νερό, πνίγεται και πεθαίνει. Εκείνος όμως πού αναδύεται από τό νερό, επανέρχεται στή ζωή. Ό άνθρωπος πού καταδύεται και βυθίζεται στο νερό του Βαπτίσματος συμμετέχει στο θάνατο και τήν ταφή του Χριστού. “Όταν όμως αναδύεται από τά νερά τής Κολυμβήθρας, συμμετέχει στήν Άνάστασή Του. (Ρωμ. 6, 3-11).

8. Η ΝΑΥΣ (τό πλοίο)

Είναι μία βασική παράσταση. Φαερώνει τήν Έκκλησία πού ταξιδεύει μέσα στή θάλασσα του κόσμου τούτου. Χτυπιέται από τά κύματα των διωγμών, των συκοφαντιών, των κινδύνων. Ποτέ όμως δέν καταποντίζεται κατά τόν Άγιο ΐωάννη τόν Χρυσόστομο. Γιατί κυβερνήτης αυτού του πλοίου είναι ό ΐδιος ό Χριστός. Συνήθως τό πλοίο παρουσιάζεται

μέ τούς μαθητάς πού σύρουν τά δίκτυα γεμάτα μέ ψάρια. Φαερώνει τήν άποστολή τής Έκκλησίας νά περιλάβει μέσα της όλους τούς ανθρώπους και νά τούς οδηγήσει στο λιμάνι τής Βασιλείας του Θεού. Εικονίζει άκόμα τό κήρυγμα των Άποστόλων, σύμφωνα μέ τόν λόγο του Κυρίου: “Δεύτε όπίσω μου και ποιήσω ύμäs άλιείς ανθρώπων”. (Ματθ. 4, 19). Δίνει έτσι κατεύθυνση τής ιεραποστολικής ζωής των πιστών.

Τό πλοίο τής Έκκλησίας κατασκεύασε ό Χριστός, όπως ό Νώε τήν Κιβωτό. Τό πλοίο τής Έκκλησίας δρομολογήθηκε στή γραμμή Γη - Ουρανός και έκτοτε τό δρομολόγιο αυτό εκτελείται κανονικά, χωρίς καθυστερήσεις ή άπαγορεύσεις. “Ετσι, τό ταξίδι των πιστών στήν Ουράνια Πατρίδα διευκολύνεται τώρα περισσότερο. Τό μόνο πού έχει νά κάνει κάθε πιστός είναι νά ετοιμάσει τίς άποσκευές του (τά καλά έργα), νά βγάλει τό εισιτήριό του (μετάνοια) και νά επιβιβαστεί στο πλοίο τής Έκκλησίας... Κάποιο προάι πού θά ανοίξει τά μάτια του, θά δει νά έχει φθάσει στο λιμάνι τής Βασιλείας των Ουρανών!

9. ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω

Τό Α και τό Ω είναι τό πρώτο και τό τελευταίο γράμμα του Έλληνικού Άλφαβήτου. Τά δύο αυτά γράμματα συμβολίζουν τήν Άρχή (Α) και τό Τέλος (Ω). Τόν

συμβολισμό αυτό χρησιμοποίησε πρώτος ο Κύριος ο Όποιος στην Άποκάλυψη του Εύαγγελιστού Ίωάννου, δηλώνει: “Εγώ είμι τό Α και τό Ω, τό πρώτος και ό έσχατος, άρχή και τέλος”. (22, 13).

Ο Χριστός είναι ή “άρχή” τής δημιουργίας και τής ύπαρξης του κόσμου και τών ανθρώπων. Αυτός “έν άρχή έποίησε τόν ουρανόν και τήν γήν”, όπως λέγει ή Άγία Γραφή (Γέν. 1,1). Ο Χριστός είναι και τό “τέλος” του κόσμου και τής ιστορίας. Αυτό σημαίνει ότι ό Χριστός πού δημιούργησε (άρχισε) τόν κόσμο και τήν ιστορία. Αυτός και θά όλοκληρώσει και θά φέρει σέ αΐσιο πέρας τή δημιουργία Του. Καμμία αντίθεση δύναμη δέν μπορεί νά σταματήσει ή νά ματαιώσει ή νά καταστρέψει τό έργο του Χριστού. Ο Χριστός είναι όχι μόνο ό Δημιουργός του κόσμου, ή Άρχή, αλλά και ό έγγυητής τής όλοκληρώσεως και τελείωσής του, τό “τέλος” του.

10. ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ.

Είναι σύμβολο τής ειρήνης και τής συμφιλίωσης του ανθρώπου μέ τόν Θεό. Στην Παλαιά Διαθήκη τό περιστέρι τό άποστέλλει ό Νώε για νά δει άν ύποχώρησαν τά νερά του κατακλυσμού. Τό περιστέρι έπιστρέφει και έχει στό ράμφος του φύλλο έλιάς.

Στήν Καινή Διαθήκη, φανερώει τό Άγιο Πνεύμα, τό όποιο είδε

ό Άγιος Ίωάννης ό Πρόδρομος “ώσει περιστέραν” νά κατέρχεται και νά μένει επί τόν Ίησούν (Ματθ. 3,16). Κατερχόμενο επί τόν βαπτισθέντα Κύριο, δείχνει Αυτόν και βεβαιώνει τήν πατρική φωνή, πού άκούγεται από τόν ουρανό, ότι Αυτός είναι ό Υιός Του ό αγαπητός στόν όποιον εύαρεστήθηκε (Μάρκ. 1, 2). “Ο κάθε πιστός, πού δέχεται τά χαρίσματα Του μέ τό Άγιο Βάπτισμα και τό Άγιο Χρίσμα, τό παρακαλεί νά έλθη και νά κατασκηνώσει σ’ αυτόν: “έλθέ και σκήνωσον έν ήμιν”.

Αυτό πλέον ένεργεί σέ όλα τά μυστήρια και άποτελεί τήν καρδιά τής Έκκλησίας. Επίσης ό Ίησούς χρησιμοποιεί τήν εικόνα του περιστεριού, για νά δείξει στους μαθητάς Του τήν άκραιότητα του χαρακτήρος και τής πνευματικής τους καταστάσεως. “Γίνεσθε ούν (ύμεις) φρόνιμοι ως οι όφεις και άκέραιοι ως αί περιστερά”. (Ματθ. 10, 16). Η πνευματική τελειότητα τών πιστών είναι δώρο και καρπός του Άγίου Πνεύματος.

Τό περιστέρι συμβολίζει άκόμα τήν άγνότητα και τήν καθαρότητα τών πιστών. Γι αυτό και ή χρήση του συμβόλου αυτού είναι πολύ διαδεδομένη στην Έκκλησία (Άγιογραφία, ξυλογλυπτική κλπ.)

11. Ο ΣΙΤΟΣ (Τό σιτάρι).

Τό σιτάρι συμβολίζει τόν Χριστό και τήν Έκκλησία. Ο Ίδιος ό Χριστός παρομοίασε τόν Έαυτόν Του σαν ένα κόκκο σιταριού. “Ενα σπυρί σιτάρι πού σπέρνει ό γεωργός, πέφτει στην άγκαλιά τής γής και ή τρόπον τινά πεθαίνει. Μέ τόν “θανάτο” όμως αυτό του σιταριού άρχίζει μια διαδικασία ζωής: από τό ένα σπυρί φυτρώνουν εκατοντάδες νέοι κόκκοι σιταριού!

Τή λειτουργική και ζωτική αυτή διαδικασία του σπόρου, χρησιμοποίησε ό Χριστός, για νά δώσει στους ανθρώπους νά κατα-

νοήσουν τόν θάνατο και τήν ανάστασή Του: “Εάν μή ό κόκκος του σίτου πεσών εις τήν γήν άποθάνη, αυτός μόνος (ένα μόνο σπυρί) μένει ένάν δέ άποθάνη, πολύ καρπόν φέρει”. (Ίωάν. 12, 24).

Άπό τό σιτάρι επίσης παρασκευάζεται τό ψωμί πού γίνεται ό Άρτος τής Θείας Ευχαριστίας, “ή τροφή του παντός κόσμου”.

Τό σιτάρι άκόμη συμβολίζει τήν Έκκλησία. Όπως τό σιτάρι πού είναι άπλωμένο στό χωράφι, μαζεύεται και γίνεται ένα ψωμί, έτσι και οι πιστοί: διασκορπισμένοι σέ διάφορα μέρη, συγκεντρώνονται σέ ένα τόπο, στό ναό (ιδιαίτερα κάθε Κυριακή) και συγκροτούν ένα σώμα, τό σώμα τής Έκκλησίας.

Άνάμεσα λοιπόν, στόν Χριστό πού είναι ό “Κόκκος” και ό Άρτος τής Ζωής και τους πιστούς, τους κόκκους του σιταριού πού συγκροτούν τό σώμα τής Έκκλησίας, ύπάρχει μια στενή, λειτουργική και σωτήρια σχέση: σχέση ζωής και άνάστασης!

12. Ο ΑΡΤΟΣ

Ο Άρτος, τό ψωμί, άποτελεί τή βασική τροφή του ανθρώπου. Ο Χριστός χρησιμοποίησε πρώτος τή συμβολική σημασία του ψωμιού. Ξεκινώντας από τό θαυμαστό γεγονός του “μάννα” πού έτρεφε από τόν ουρανό και έτρεφε τόν λαό του Θεού, καθώς πορευόταν μέσα στην Έρημο (Έξοδ. 16, 14), παρομοίασε τόν Έαυτόν Του, ως “ουράνιο άρτο”. Τό “μάννα” πού έτρωγαν οι

Ἐβραῖοι στήν ἔρημο, τούς ἔτρεφε μέν, δέν μποροῦσε ὅμως νά τούς γλυτώσει ἀπό τόν θάνατο. Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς Ἐβραίους πέθαναν καί ἄφησαν τά κόκκαλά τους στήν ἔρημο...

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ οὐράνιος ἄρτος πού ὄχι μόνο δίνει δύναμη στους ἀνθρώπους νά συνεχίσουν τήν πορεία τους μέσα στήν ἔρημο τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλά καί τούς ἐξασφαλίζει ἀθάνατη καί αἰώνια ζωή: "Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγαν τό μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καί ἀπέθανον. Ἐγώ εἰμί ὁ Ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τόν αἰῶνα". (Ἰωάν. 6: 49, 51). Ὁ λόγος αὐτός τοῦ Χριστοῦ ἐφαρμόζεται ἀπόλυτα στή Θεία Εὐχαριστία. Ὄταν ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανός κοινωνεῖ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, (τόν μυστηριακό Ἄρτο καί Οἶνο), ὁ ἱερεὺς βεβαιώνει τήν ἀλήθεια αὐτή, μέ τά

ἐξῆς λόγια: "Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν σου ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον".

13. ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Στήν Ἐκκλησία ὡς σύμβολο χρησιμοποιεῖται πολύ καί τό ἀστέρι. Τό ἀστέρι (ὁ ἀστήρ), ἐφανίσθηκε ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστός στους τρεῖς μάγους καί τούς ὡδήγησε ἀπό τήν Ἀνατολή στή Βηθλεέμ, γιά νά Τόν προσκυνήσουν.

Συμβολίζει τή Θεότητα τοῦ Χριστοῦ καί χρησιμοποιεῖται γιά

νά δείχνει στους πιστούς τόν Χριστό καί τόν δρόμο γιά νά φθάσουν σ' Αὐτόν.

Σ' ἓνα ὠραῖο τροπᾶριο τῶν Χριστουγέννων, ὅλα τά δημιουργήματα παρουσιάζονται νά προσφέρουν κάτι ὡς δῶρο στόν γεννηθέντα Ποιητῆ καί Δημιουργό τους. Ὁ οὐρανός πρῶτος προσφέρει ὡς δῶρο τό φεγγοβόλο ἄστρο του: "Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπί γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γάρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τήν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τόν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τόν Ἄστέρα..."

Στή Θεία Λειτουργία χρησιμοποιεῖται ὡς ἱερό σκεῦος ὁ ἀστερίσκος, πού τοποθετεῖται ἐπάνω στό Ἅγιο Δισκᾶριο, ἐνῶ ὁ λειτουργός προφέρει τά λόγια: "ἐλθὼν ὁ ἀστήρ ἔστη ἐπάνω οὐ ἦν τό παιδίον". Ἔτσι ὁ ἀστέρας μᾶς φέρνει πῶς κοντά στό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου καί στήν προσκύνησή του, ἰδιαίτερώς μέσα στή Θεία Λειτουργία.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κάνει μιᾶ ἄλλη συμβολική χρήση τοῦ ἀστρου. Κάθε ἄστρο λέγει, διαφέρει ἀπό τό ἄλλο ὡς πρὸς τήν λαμπρότητα. Ἔτσι καί οἱ ἄνθρωποι (οἱ πιστοί), στόν κόσμο τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν θά ἔχουν διαφορετική λάμψη, ἀνάλογα μέ τό μέγεθος τῆς ἀρετῆς καί τῆς αγιότητός τους. (Α' Κορινθ. 15, 41 καί Ματθ. 13, 43).

14. Η ΑΓΚΥΡΑ

Ἡ ἄγκυρα εἶναι γνωστό σύμβολο τῆς ζωῆς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ἀλλά καί διαχρονικά ὅλης τῆς πορείας της. Τό σύμβολο αὐτό, παρμένο ἀπό τή ζωὴ τῶν ναυτικῶν, ὅπου ἡ ἄγκυρα κρατᾶει γερά δεμένο τό πλοῖο γιά νά μὴν τό παρασύρουν οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι καί τά δυνατά ρεύματα, φανερώνει τήν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καί τῆς Ἐκκλησίας στόν Θεό. Στήν πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολή διαβάζουμε:

“Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδειξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεῦσασθαι Θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν...” (Ἐβρ. 6, 17-19).

Ἡ χριστιανική ἐλπίδα, μιᾶ ἀπό τίς βασικές ἀρετές (πίστις-ἐλπίς-ἀγάπη), στηρίζεται στό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, δηλαδή στήν αἰώνια ἀπόφασή του γιά τή σωτηρία μας.

Μᾶς χαρίζει τή βεβαιότητα καί τή σιγουριά γιά τήν πνευματική μας ζωή, γιά τήν εσοδό μας “εἰς τό ἐσῶτερο τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς” (Ἐβρ. 6, 19-20). Οὐτε οἱ διωγμοί, οὐτε οἱ ὅποιες δυσκολίες μποροῦν νά κλονίσουν τόν πιστό. Γιατί ἡ ἐλπίδα του, καρπός τῆς πίστεώς του στόν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Κύριο, τόν συνδέει μέ τήν αἰώνια σταυρική του ἀγάπη καί τόν ὡδηγεῖ στήν κοινωνία μαζί Του, στήν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔνωση μαζί Του. Ἡ ἐλπίδα δυναμώνει μέσα στή Θεία Λατρεία καί ἰδιαίτερα μέσα στή Θεία Λειτουργία, ὅπου ὁ πιστός ζεῖ καί ἀπολαμβάνει τήν παρουσία τοῦ Κυρίου.

“Τά Σύμβολα τῆς Ἐκκλησίας”
Ἐκδοση: Χριστ. Στέγη Καλαμάτας

6 ήμερη ΟΔΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ:

α) ΑΘΗΝΑ (Πλατεία Όμοιοίας και 3ης Σεπτεμβρίου)

β) ΠΑΤΡΑ

(Πλατεία Αγίου Γεωργίου)

γ) ΝΑΥΠΑΚΤΟ (Κεφαλόβρυσο)

δ) ΙΤΕΑ

(Διασταύρωση με Έθνική)

ε) ΑΜΦΙΣΣΑ

(Διασταύρωση με Έθνική)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

ΑΔΕΛΦΟΤ. ΑΓ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΟΣ

Τηλ. 26340-44.282

26340-44.381

fax. 26340-44390

καθημ. 10:00-2:00 & 5:30-8:30

1 ΕΩΣ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ Ο Π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΟΥΛΑΤΣΙΩΤΗΣ

ΤΙΜΗ: 500€
χρέωση για μονόκλινο δωμάτιο (έπιπλέον): 100€

1η μέρα: ΑΘΗΝΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Συγκέντρωση νωρίς το πρωί και αναχώρηση για Κομοτηνή με ενδιάμεσες στάσεις για καφέ και φαγητό ελευθέρως. Άφιξη, τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, διανυκτέρευση.

2η μέρα: ΚΟΜΟΤΗΝΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΦΑΝΑΡΙ

Πρωίνο και ξεκινάμε για Κωνσταντινούπολη. Άφιξη στην Πόλη το μεσημέρι και ξεκινάμε την ξενάγηση στις Βυζαντινές Εκκλησίες Ζωοδόχου Πηγής (Μπαλουκλί), όπου υπάρχει το θαυμαστό Αγίασμα, οι τάφοι των Πατριαρχών και η στέρνα με τα παραδοσιακά ψάρια, τη Μονή της Χώρας και τη Μονή της Παναγίας των Βλαχερνών. Επίσκεψη και προσκύνημα των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο (Φανάρι). Το απόγευμα κρουαζιέρα στο Βόσπορο κατά τη διάρκεια της οποίας θα έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε τα πιο όμορφα ξύλινα γαλι (παραθαλάσσιες έπαυλεις) της Κωνσταντινουπολίτικης έλιτ, τον Πύργο του Γαλατά, την πρώτη κρεμαστή γέφυρα του Βοσπόρου και το πιο όμορφο ηλιοβασιλέμα. Έπιστροφή στο ξενοδοχείο, διανυκτέρευση.

3η μέρα: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΑΓ. ΣΟΦΙΑ - ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ - ΝΤΟΛΜΑ ΜΠΑΧΤΣΕ

Πρωίνο και ακολουθεί επίσκεψη στον Ίππόδρομο όπου παίχτηκαν αμέτρητα πολιτικά και στρατιωτικά δράματα, το Μπλέ Τζαμί του Σουλτάνου Αχμέτ, τη Γερμανική Κρήνη και συνεχίζουμε για το θαύμα των αιώνων και ένα από τα πιο επιβλητικά μνημεία της Παλαιάς Κωνσταντινούπολης την Αγία-Σοφία. Συνεχίζουμε με επί-

σκεψη στο μουσείο Ντολμά Μπαχτσέ, παλάτι των άλλοτε Σουλτάνων, το καλύτερο μουσείο της Τουρκίας και από τα όμορφότερα της Ευρώπης. Έπιστροφή στο ξενοδοχείο. Διανυκτέρευση.

4η μέρα: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΑ

Από την προβλήτα της πόλης, με το πλοίο θα επισκεφθούμε τα μαγευτικά Πριγκηποννήσια. Αρχικά επίσκεψη με άμαξες στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης κι έπειτα βόλτα για να απολαύσουμε την γαλήνια όμορφη του καταπράσινου νησιού αλλά και τις παλιές αριστοκρατικές έπαυλεις, κυρίως Έλλήνων της Πόλης. Έπιστροφή στην Πόλη. Διανυκτέρευση.

5η μέρα: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΚΛΕΙΣΤΗ ΑΓΟΡΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Πρωίνο και επίσκεψη στην Κλειστή Άγορα (Kapali Carsi) με τα 4.216 καταστήματά της για συμφέροντες αγορές όπως αλάβαστρα, ένδυματα, χρυσαφικά, είδη δώρων, δερμάτινα, άντικες, ασημικά και ό,τι βάλει ο νους σας, ακόμη και σε τιμές που σηκώνονται παζάρια. Μετά τα ψώνια μας, ξεκινάμε για το ταξίδι της επιστροφής. Άφιξη το βράδυ στην Κομοτηνή. Διανυκτέρευση.

6η μέρα: ΚΟΜΟΤΗΝΗ - ΑΘΗΝΑ

Πρωίνο και αναχώρηση για Αθήνα με ενδιάμεσες στάσεις για γεύμα ελευθέρως ή καφέ. Άφιξη στην Αθήνα.

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ:

- ◆ Μεταφορές με πολυτελές κλιματιζόμενο ποϋλμαν.
- ◆ 3 διανυκτερεύσεις σε ξενοδοχείο 4 αστέρων για Κωνσταντινούπολη στην κεντρικότερη της πλατεία Ταξίμ.
- ◆ 2 διανυκτερεύσεις σε ξενοδοχείο Β΄ κατηγορίας στην Κομοτηνή.
- ◆ Καθημερινά πλοίο στο πρωινό μπουφέ και ένα γεύμα, για τις ημέρες παραμονής στην Κωνσταντινούπολη.
- ◆ Για τις διανυκτερεύσεις εντός Ελλάδος

παρέχεται μόνο πρωίνο (μπουφέ).

- ◆ Κρουαζιέρα στο Βόσπορο.
- ◆ Περιηγήσεις, ξεναγήσεις όπως αναφέρονται στο πρόγραμμα από έλληνοφωνο ξεναγό και τις 4 ημέρες.
- ◆ Ειστήρια για Πρίγκηπο-Χάλκη.

ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ:

- ◆ Είσοδοι σε μουσεία-άμαξες.
- ◆ Ποτά, φιλοδωρήματα και ό,τι αναφέρεται στο πρόγραμμα.
- ◆ Φαγητό εντός Ελλάδος.

ΕΙΣΟΔΟΙ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ:

1. ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ 12€
2. ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ 9€
3. ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΝΤΟΛΜΑ ΜΠΑΧΤΣΕ 9€
4. ΑΜΑΞΕΣ ΣΤΗ ΧΑΛΚΗ 6€

* Η σειρά των επισκέψεων ενδέχεται να διαφοροποιηθεί αν οι συνθήκες το απαιτούν.

Τόν 3ο μ.Χ. αιώνα βασιλεύαν στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία οί αυτοκράτορες Διοκλητιανός και Μαξιμιανός φοβεροί διώκτες του Χριστιανισμού.

Έπί τής βασιλείας τους χύθηκε άφθονο αίμα μαρτύρων χριστιανών. Πολλές χιλιάδες ήταν οί πιστοί του Χριστού, που αντιμετώπισαν καρτερόψυχα, βασανιστήρια άπάνθρωπα και θανατικές ποινές...

Κατά τούς χρόνους έκείνους ζούσε και ένα άνδρόγυνο μέ βαθειά πίστη στον Θεό, ό Δωρόθεος μέ τή σύζυγό του Εύσεβία. Ζούσαν ζωή εύτυχημένη και εύλογημένη. Μόνο μία σκιά μελαγχολίας ύπήρχε στη χαρούμενη ζωή τους. Ήταν ή στεναχώρια τους, που δέν είχαν άποκτήσει παιδιά. Δέν έχασαν όμως ποτέ τήν έλπίδα τους. Πίστευαν άκράδαντα ότι ό Μεγαλοδύναμος Θεός θά εισακούσει τελικά τίς προσευχές τους. Ή έλπίδα τους αυτή μεταβλήθηκε κάποια μέρα σε πραγματικότητα και ή εύλαβής Εύσεβία έμεινε έγκυος. Όταν ήρθε ό καθωρισμένος χρόνος, ή Εύσεβία έτεκε κόρη. Χαίρονταν οί γονείς, εύχαριστούσαν και δοξολογούσαν τον Θεό για τό θείο δώρο που τούς άξίωσε νά άπολαύσουν. Κυριακή ήταν ή ήμέρα που γεννήθηκε ή κόρη τους και για αυτό και οί ευσεβείς γονείς τήν βάπτισαν Κυριακή.

Ή Εύσεβία και ό Δωρόθεος μεγάλωναν τήν κόρη τους και τήν άνέτρεφαν μέ έπιμέλεια και

Ή Άγία ΚΥΡΙΑΚΗ

ή Μεγαλομάρτυς

περισσή φροντίδα. Ἡ ἀγάπη καί ἡ στοργή τους γιά τό παιδί τους ἦταν στηριγμένη στήν προσπάθεια νά κάνουν τήν Κυριακή καλή χριστιανή νέα. Φρόντιζαν νά ποτίσουν τήν παιδική ψυχή τῆς κόρης τους μέ τά ὑπέροχα στολίδια τῆς σωφροσύνης, τῆς σεμνότητος, τῆς ἀγνότητος καί ἄλλων ἀρετῶν. Κάτω ἀπό μιά τέτοια χριστιανική φροντίδα μεγάλωνε ἡ νεαρή κόρη. Καί καθώς κυλοῦσαν τά χρόνια φαινόταν ὄλο καί πιά λαμπρός ὁ χαρακτήρας της. Γιά τήν χριστιανική ἀνατροφή της ἡ Κυριακή διακρινόταν ἀπό ὅλες τίς ἄλλες νέες τῆς ἐποχῆς της.

Ἐν τῷ μεταξύ περνοῦσαν τά χρόνια, ἡ Κυριακή ὠρίμαζε, ἀναπτυσσόταν στό σῶμα πού ἔλαμπε ἀπό ὁμορφιά. Ἦταν ἡ ὁμορφιά της ἐκπληκτική καί πηγῆ της εἶχε τήν ψυχική ὁμορφιά. Στό πρόσωπό της ἀντανακλοῦσε καί ἀκτινοβολοῦσε αὐτή ἀκριβῶς ἡ ὠραιότης τῶν ψυχικῶν χαρισμάτων της. Ἄλλες νέες τοῦ καιροῦ της στολίζονταν ἐξεζητημένα καί ἔκαναν τά πάντα γιά νά ἀρέσουν στούς νέους, ἐνῶ ἡ εὐσεβῆς Κυριακή φρόντιζε νά ἐγκρατεῦεται, νά σιωπᾷ, νά προσεύχεται. Δέν ἄφηνε τά μάτια της νά πλανηθοῦν σέ ἄσεμνα θεάματα. Συγκρατοῦσε τήν γλῶσσα της, νῆστευε καί ἔδωχνε ἀπό τόν νοῦ της κάθε σκέψη ἀμαρτίας πού θά τή χώριζε ἀπό τόν Θεό. Οἱ ἀρετές τῆς Ἁγίας Κυριακῆς προκάλεσαν τό ἐνδιαφέρον πολλῶν ἀρχόντων τῆς περιοχῆς. Ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καί διακεκριμένοι ἀρχόντες ἔβλεπαν τήν ὠραία καί σεμνή νέα σάν ὑποψήφια νύφη τῶν παιδιῶν τους. Ἐκείνη ὁμως σκεπτόταν πιά σοβαρά πράγματα. Σκεπτόταν τούς φοβερούς διωγμούς πού εἶχαν ἐξαπολυθεῖ ἐναντίον τῆς μαρτυρικῆς χριστιανοσύνης. Ἡ σκέψη της ἦταν κοντά στούς ἥρωικούς μάρτυρες, κοντά στούς πιστούς στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, πού κάθε μέρα ἔχυναν τό αἷμα τους. Ἀποφάσισε λοιπόν νά μείνει παρθένος στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου. Νά γίνει νύμφη Χριστοῦ. Μπροστά της εἶχε θαυμαστό πρότυπο, ἕνα μοναδικό παράδειγμα ἀγίας καί ἀμόλυντης ζωῆς: τό παράδειγμα τῆς Παναγίας.

Ἡ ἐκπληκτική ὁμορφιά τῆς χριστιανῆς νέας καί τά ψυχικά της χαρίσματα δέν ἦταν δυνατόν νά περάσουν ἀπαρατήρητα. Στήν πραγματικότητα ὅλα αὐτά ἦταν προσόντα πού μαγνῆτιζαν κυριολεκτικά. Τό σωματικό ιδιαίτερα κάλλος τῆς Κυριακῆς ξεσηῆκωσε τήν ἐπιθυμία ἐνός νέου εἰδωλολάτρη, ἀρχοντα τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος θέλησε

νά ζητήσει σέ γάμο τήν ἐνάρετη νέα. Ὁ εἰδωλολάτρης αὐτός δέν ἤξερε ὅτι ἡ Κυριακή ἦταν χριστιανή. Ὁ πατέρας τοῦ νέου γνωστοποίησε στούς γονεῖς τῆς Κυριακῆς τήν θέλησή του καί τήν ἐπιθυμία τοῦ ἰδίου τοῦ γιοῦ του γιά τήν κόρη τους. Τούς παρακάλεσε μάλιστα νά δεχθοῦν τό συνοικέσιο, διότι μιά ἄρνησή τους θά στοίχιζε πολὺ...

Ἡ ἀγία ὁμως εἶχε πάρει τήν ἀπόφασή της νά δοθεῖ σῶμα καί ψυχῆ στήν ὑπηρεσία τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ. Ὁ πατέρας τοῦ νέου θύμωσε ἀπό τήν ἄρνηση τῆς Κυριακῆς καί πήρε ἀπόφαση νά καταγγεῖλη στόν Αὐτοκράτορα Διοκλητιανό ὅτι ἡ Κυριακή καί οἱ γονεῖς της εἶναι χριστιανοί. Ἡ καταγγελία ἐγίνε στόν ἑπαρχο Μελιτηνῆς Ἰουστο. Ὁ ἑπαρχος κάλεσε τόν Δωρόθεο καί τήν Εὐσεβία σέ ἀπολογία. Ἐκείνοι χωρίς ἐνδοιασμό, ἀλλά μέ περισσό θάρρος καί ἐνδοψυχη χαρά ὠμολόγησαν ὅτι εἶναι χριστιανοί.

Ὁ ἑπαρχος προσπάθησε νά τούς ἀλλαξοπιστήσῃ. Χρησιμοποίησε γιά τόν σκοπό αὐτό ὑποσχέσεις μέ δελεαστικές προτάσεις. Ἐβλεπε ὁμως ὅτι ἐκείνοι ἔμεναν ἀμετακίνητοι καί σταθεροί στήν πίστη τους. Τότε ἄλλαξε τακτική καί ἄρχισε νά τούς ἀπειλεῖ ὅτι θά θανατώσῃ τήν μοναχοκόρη τους Κυριακή. Οὔτε καί αὐτή ἡ ἀπειλή τοῦ τυράννου δέν ἔκαμψε τήν πίστη καί τήν ὁμολογία τῶν γονέων τῆς Ἁγίας, πού δέν ποθοῦσαν τίποτα ἄλλο παρά νά δοῦν τό παιδί τους ἐνωμένο γιά πάντα μέ τόν Νυμφίο Χριστό.

Ἐξαλλος ὁ ἑπαρχος διέταξε νά παρουσιασθεῖ μπροστά στόν Διοκλητιανό ἡ ἴδια ἡ Ἁγία. Ἐκείνη παρουσιάστηκε στόν Αὐτοκράτορα μέ τή σεμνότητα καί τή συστολή πού τή διέκρινε. Ἐκεῖνος ἄρχισε νά τήν κολακεύει πῶς ἦταν μιά νέα μέ μοναδικές χάρες, μέ νειάτα προνομιοῦχα καί στολισμένα μέ περισσή ὁμορφιά. Τῆς εἶπε ἀκόμα πῶς δέν ἔχει δικαίωμα νά ἀρνηθεῖ τίς χαρές τῆς ζωῆς γιά μιά πίστη πού εἶναι ἀντίθετη στήν αὐτοκρατορία καί τῆς ἔταξε ἕνα σωρό κοσμικές χαρές καί ἀπολαύσεις. Σέ καμιά ἀπό τίς ὑποσχέσεις τοῦ Αὐτοκράτορα δέν κάμφθηκε ἡ Ἁγία, ἀλλά ὁμολογοῦσε τόν Νυμφίο Χριστό της μέ θάρρος καί παρρησία.

Βλέποντας τήν σταθερότητά της ὁ βασιλεὺς ἔστειλε τήν Ἁγία Κυριακή στόν γαμπρό του τόν Μαξιμιανό μέ εἰδική συνοδεία. Ὁ Μαξιμιανός θαμπώθηκε ἀπό τό κάλλος τῆς Ἁγίας καί προσπάθησε νά τήν πείσει νά θυσιάσῃ στά εἰδῶλα. Ἡ

Ἄγία ὁμως ἀρνήθηκε μέ σθένος κάθε πρότασή του καί τόν διαβεβαίωσε μέ θάρρος ὅτι δέν τή φοβίζουσι οὔτε οἱ ἀπειλές, οὔτε τά βασανιστήρια στήν ἀμετακίνητη αὐτή ἀπόφασή της.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ γονεῖς της εἶχαν ἤδη παραδοθεῖ ἀπό τήν εἰδωλολατρική ἐξουσία σέ μαρτύρια καί φρικτό βασανισμό, διότι εἶχαν ἀντιταχθεῖ μέ σθένος στίς πιέσεις ν' ἀλλαξοπιστήσουν. Εἶχαν φροντίσει οἱ βασανιστές τους νά δει ἡ Ἄγία Κυριακή τό ἄγριο καί φρικτό μαρτύριο τῶν γονέων της. Οἱ αἰμοχαρεῖς διώκτες τῶν χριστιανῶν μέ πρωτοφανή σαδισμό ἔφεραν τή νέα κοντά στούς αἰμόφυρτους καί ἥρωικούς γονεῖς της πού ὁμολογοῦσαν τόν Χριστό. Ὄταν τοὺς εἶδε ἡ Ἄγία Κυριακή ἔνοιωσε περήφανη γιά τό ἀκαίριο φρόνημα τῶν γονέων της. Πόνεσε ἀπό τά βασανιστήριά τους, ἀλλά καί χαλυβδῶθηκε ἡ ψυχή της ἀπό τό παράδειγμά τους. Καί ὅταν εἶδε ὅτι ἐκεῖνοι πέθαναν μέ τοῦ Χριστοῦ τό ὄνομα στό στόμα τους, πῆρε περισσότερο θάρρος στή σταθερή ἀπόφασή της νά μείνει νύμφη τοῦ Κυρίου.

Βλέποντας ὁ Μαξιμιανός τήν ἀλύγιστη θέληση τῆς Ἄγιας Κυριακῆς νά μείνει πιστή στόν Χριστό, ἔγινε θηρίο ἀνήμερο ἀπό τόν θυμό του καί διέταξε νά βασανισθεῖ ἡ χριστιανή νέα σκληρά καί βάνασα.

Μέ ἀγριότητα καί θηριωδία ἄρπαξαν οἱ βασανιστές στρατιῶτες τήν Ἄγία, τήν ξάπλωσαν κατὰ γῆς καί κρατώντας τά χέρια καί τά πόδια της τευτωμένα μέ εἰδικά μαστίγια ἀπό βούνευρα τήν κτυποῦσαν ὀργισμένα. Τά μαστίγια ἀνεβοκατέβαιναν στό νεανικό σῶμα τῆς χριστιανῆς μάρτυρος, σφουρίζοντας μέ δύναμη καί τό αὐλάκωναν μέ πληγές. Τό μαρτύριο συνεχιζόταν μέ βαρβαρότητα. Ἔτσι ὁ βασιλιάς νόμιζε ὅτι θά πετύχαινε τήν ἀλλαξοπιστία τῆς Ἄγιας Κυριακῆς. Ἐκείνη ὁμως ἔμενε ἄκαμπτη. Ὑπέφερε τό μαρτύριο μέ τήν φλόγα τῆς πίστεως καί τήν δύναμη τῆς προσευχῆς.

Ἐνῶ λοιπόν κυλοῦσαν οἱ ἡμέρες, μάταια πρόσμενε ὁ Μαξιμιανός νά ἀρνηθεῖ ἡ Ἄγία τήν πίστη της. Εἶχε βρεθεῖ σέ ἀδιέξοδο. Δέν ἤξερε πῶς νά ἐνεργήσει ἐναντίον της. Τότε ἀπεφάσισε νά στείλει στόν ἑπαρχο τῆς Βιθυνίας Ἰλαρίωνα τήν ἀμετάπιστη μάρτυρα. Πολλοί ὑποστηρίζανε ὅτι ὁ ἑπαρχος αὐτός εἶχε ἐπιτύχει πολλές ἀλλαξοπιστίες καί μέ διάφορες πιέσεις εἶχε ἐξαναγκάσει μερικούς χριστιανούς νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους. Ἐλπίζανε λοιπόν ὅτι ἴσως ἐκεῖνος κατάφερνε νά πετύχει τήν ἀλλαξοπιστία τῆς Ἄγιας

Κυριακῆς καί γι' αὐτό τήν ἔστειλαν σ' αὐτόν.

Ὁ ἑπαρχος Ἰλαρίων τήν δέχθηκε μέ ὑποκριτική καλωσύνη. Τῆς εἶπε ὅτι ὁ Μαξιμιανός τήν ἔστειλε σ' αὐτόν διότι διακρίνεται δῆθεν γιά τήν σωφροσύνη καί τήν καλωσύνη του. Ὄταν ὁμως εἶδε τήν Ἄγία ἀμετάπιστη ἑξαλλος ὁ ἑπαρχος τήν ὀδήγησε σέ νέα φρικτά μαρτύρια, τά ὁποῖα καί πάλι ἡ μάρτυρας ὑπέμεινε μέ καρτερία καί ἐκπληκτικό θάρρος, προσευχόμενη στόν Ἰησοῦ της νά τήν ἐνισχύσει μέχρι τέλους.

Ὁ ἑπαρχος διέταξε ἀμέσως νά κρεμάσουν τήν Ἄγία ἀπό τά μαλλιά καί ὅπως ἐκείνη σφάδαζε ἀπό τοὺς πόνους, οἱ βασανιστές εἰδωλολάτρες ἔκαιναν τό σῶμα της μέ ἀναμμένες λαμπάδες.

Πονοῦσε, ὑπέφερε, συγκλονιζόταν ἡ Ἄγία ἀπό φρικτούς πόνους, ἀλλά μέ τή δύναμη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἄντεχε. Πάλευε, δέν ἄφηνε νά τήν κυριέψει ὁ τρόμος καί ἡ ἀπελπισία.

Τήν ἐνίσχυε ἡ σκέψη ὅτι μετά τό μαρτύριο, ὁ θάνατος καί μέ τόν μαρτυρικό ὑπέρ Χριστοῦ θάνατο, ἀνατέλλει ἡ αἰώνια ζωή καί τό ἀνεκτίμητο στεφάνι τῆς νίκης! Βλέποντας ὁ Ἰλαρίων ὅτι τά βασανιστήρια δέν λύγιζαν τήν Ἄγία Κυριακή, ἀλλά περισσότερο γινόταν γνωστή ἡ ἥρωική της ἀντίσταση, ἀπεφάσισε νά σταματήσει αὐτό τό μαρτύριο. Κατέβασαν λοιπόν τήν μάρτυρα ἀπό τήν φρικτή κρεμάλα καί τήν ὀδήγησαν καί πάλι στόν ἑπαρχο Ἰλαρίωνα. Αὐτός ἐπανέλαβε τίς προσπάθειές του γιά νά τήν πείσει νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό. Τῆς εἶπε πολλά γιά τά ὁμορφα νειάτα, πού δέν ξαναγυρίζουν. Γιά τή ζωή μέ τίς χιλίες τόσες ὁμορφιές της. Προσπάθησε μέ κάθε τρόπο νά τῆς ζωντανέψει τόν πόθο γιά γῆϊνη, ὑλική ζωή. Ἐκείνη ὁμως βράχος ἀκλόνητος στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀρνήθηκε κάθε ματαιότητα τοῦ κόσμου καί κάθε ἀνάπαυση καί προτίμησε τό μαρτύριο. Ὁ Ἰλαρίων βουβός καί ἀμίλητος, ράκος σωστό ἀπό τή νέα ἀποτυχία του, διέταξε νά κλείσουν τήν Ἄγία Κυριακή στή φυλακή. Ἐκείνη προσευχήθηκε θερμά καί εὐχαρίστησε τόν Κύριο πού τήν ἐνδυνάμωνε καί τῆς φώτιζε τό νοῦ. Τήν νύχτα κατέβηκε ἄγγελος Κυρίου, γιάτρεψε τίς πληγές της καί τῆς ἔδωσε θάρρος.

Τήν ἄλλη μέρα διέταξε ὁ Ἰλαρίων νά φέρουν τήν μάρτυρα μπροστά του. Ὄταν τήν ἔφεραν καί τήν εἶδε, χωρίς ἴχνος κακώσεως καί πληγῆς τά ἔχασε. Ἔσπευσε ὁμως νά πει ὅτι τάχα τήν γιάτρεψαν οἱ θεοί τῆς εἰδωλολατρίας τοὺς ὁποίους τήν προέτρεψε νά εὐχαριστήσῃ. Ἐκείνη τόν προ-

κάλεσε νά πᾶνε μαζί στό ναό τῶν εἰδώλων γιά νά διαπιτώσουν τή δύναμή τους. Ὁ τύραννος πίστεψε ὅτι ἡ νέα θά θυσιάζε στους θεούς του. Προχώρησαν πρὸς τόν εἰδωλολατρικό ναό. Ἐκεῖ μέσα ἡ Ἁγία ἐνοιωσε μιά βαθεῖα στεναχώρια γιά ὅσους ζοῦν μακριά ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, στή πλάνη καί στό σκοτάδι. Τήν ἴδια στιγμή φούντωσε μέσα της πιά πολύ ἡ πίστη της καί ἡ ἀγάπη της γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ. Γονάτισε καί προσευχήθηκε στόν Πανάγαθο Κύριο. Τόν παρακάλεσε θερμά νά γκρεμίσει τά εἰδωλα καί νά φανερώσει τήν δύναμή Του. Χωρίς καλά-καλά νά τελειώσει ἡ προσευχή της τό θαῦμα ἔγινε. Ξέσπασε ἕνας γερὸς σεισμός πού συγκλόνησε τόν εἰδωλολατρικό ναό. Τά εἰδωλα ἔπεσαν καί ἔγιναν κομμάτια. Τό γεγονός αὐτό προκάλεσε τρόμο στους παρευρισκομένους. Ὅσοι ἦταν μέσα στόν εἰδωλολατρικό ναό ἔτρεχαν γιά νά σωθοῦν πατώντας ὁ ἕνας ἐπάνω στόν ἄλλο. Μερικοὶ γεμάτοι δέος μονολογοῦσαν δυνατά ἀναγνωρίζοντας τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ:

Ἄληθινὸς πράγματι ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν! ἔλεγε.

Ὁ ἀσεβής ἔπαρχος ὅμως ἐξακολουθοῦσε παρά τόν τρόμο του νά βρίζει τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ προσπαθοῦσε νά βγεῖ ἀπό τόν ναό τῶν εἰδώλων ἕνα ἀγαλμα ἔπεσε ἐπάνω του καί τόν ἔριξε κάτω νεκρό.

Ἡ Ἁγία Κυριακή βγήκε ἀπό τόν εἰδωλολατρικό ναό χωρίς κανένας νά τολμήσει νά τήν πιᾶσει. Ὅλοι πίστευαν ὅτι ἡ Ἁγία ἦταν ὑπερφυσικό ὄν. Ἔτσι λοιπὸν ἐλευθέρη μπόρεσε νά κηρύξει ἀνάμεσα στό παραγμένο πλῆθος τόν Χριστό καί πολλοὶ πίστεψαν ἀπό τό κήρυγμά της.

Τόν Ἰλαρίωνα, μετὰ τό τραγικό τέλος του, τόν ἀντικατέστησε ἄλλος ἔπαρχος ὀνομαζόμενος Ἀπολλώνιος. Ἐπεχείρησε κι αὐτός νά ἀλλαξοπιστήσει τήν μάρτυρα, ἀλλά δέν τὰ κατάφερε. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶδε κι αὐτός πὼς οὔτε οἱ κολακείες, οὔτε οἱ ἀπειλές, οὔτε καί τὰ ὀδυνηρά μαρτύρια ἔφερναν τό ἀποτέλεσμα πού ἐπεδίωκε, ἀποφάσισε νά ρίξει τήν Ἁγία στό φρικτό μαρτύριο τῆς φωτιᾶς.

Ὁ Παντοδύναμος Κύριος ὅμως πού θαυματουργικά προστάτεψε ἐπὶ βασιλείῳ Ναβουχοδονόσορος τούς τρεῖς παῖδες ἀπὸ τό φρικτό καμίνι στό ὅποιο διέταξε νά τούς ρίξουν ἐπειδὴ δέν προσκύνησαν τό εἰδωλολατρικό κατασκευάσμα, προστάτεψε καί τήν Ἁγία Κυριακή.

Ὁ Ἀπολλώνιος ὅταν εἶδε ὅτι ἡ φωτιά δέν τήν πείραξε καὶ, ἀντὶ νά μετανοήσει, διέταξε νά ρίξουν τήν Ἁγία στό κλουβὶ πεινασμένου λιονταριοῦ, ἀλλά τό θηρίο παρά τήν πείνα του, μέ θέλημα Θεοῦ, δέν τήν ἄγγιξε.

Ὁ Ἀπολλώνιος ἐξαλλοῦ τότε διέταξε νά θανατώσουν ἀμέσως τήν Ἁγία μέ ἀποκεφαλισμό. Ἡ φρουρά χωρίς ἀργοπορία τήν ὠδήγησε σέ ἕνα εἰδικό σημεῖο πού γίνονταν οἱ ἐκτελέσεις τῶν χριστιανῶν. Ὅταν ἔφθασαν στόν τόπο τῶν ἀποκεφαλισμῶν ἡ Ἁγία παρακάλεσε τούς δημίους νά τῆς ἐπιτρέψουν νά προσευχηθεῖ. Ἐκεῖνοι σεβάστηκαν τήν τελευταία θέληση τῆς μελλοθάνατης χριστιανῆς.

Ἡ Ἁγία τότε γονάτισε καί μέ μάτια γεμάτα δάκρυα χαρᾶς διότι ἀξιώθηκε νά ἀντιπαλαίσει μέ τόσοι πόνους καί πειρασμούς καί ἀξιῶνεται τώρα νά χάσει καί τή ζωὴ της γιά τήν πίστη χωρίς νά λυγίσει, ἄρχισε τήν προσευχή της ἔτσι:

—Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Σὺ πού προσκυνεῖσαι καί ὑμνεῖσαι μαζί μέ τόν Πατέρα, Σὺ πού ἐδέχθης νά κατέβης εἰς τήν γῆν καί νά φανεῖς εἰς τούς ἀνθρώπους κατὰ σάρκα... Σὺ πού μέ ἐνδυναμώσες νά βαστάξω καί νά ὑπομείνω τά βάσανα καί νά ὁμολογήσω τήν δόξα Σου, Σέ παρακαλῶ πάρε με ἔτσι στήν Βασιλεία Σου γιά νά μὴν εὐθύνωνται οἱ δήμιοι γιά τήν ἄδικη σφαγὴ μου. Δέξε με Κύριε μέ τίς φρόνιμες Παρθένες πού μοῦ ἔδειξαν τόν δρόμο νά Σέ γνω-

ρίσω διότι εὐσπλαγχνος εἶσαι καὶ πολυέλειος καὶ ἤλθες εἰς τὴν γῆν ὄχι γιὰ νὰ κρίνεις, ἀλλὰ γιὰ νὰ σώσεις αὐτούς πού πιστεύουν καὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν Σου”.

Ὁ Κύριος ἄκουσε τὴν δλόθερμη αὐτὴ προσευχὴ τῆς Ἁγίας καὶ προτοῦ κἄν τὴν τελειώσει, ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ πῆραν τὴν ψυχὴ της καὶ ἀνέβασαν νικηφόρα καὶ στεφανωμένη στους οὐρανούς κοντὰ στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ δῆμιοι εἶδαν ξαφνικά ὅτι ἡ Ἁγία δὲν ζοῦσε πλέον στὸν ἐπίγειο κόσμο. Κατάλαβαν ὅτι κάτι θαυμαστό συνέβαινε καὶ ἀπο-

τραβήχτηκαν φοβισμένοι. Τὸ νεκρὸ λείψανό της εἶχε μιὰ ἄρρητη ὠραιότητα. Ἀντανακλούσαν στὸ πρόσωπό της ἀκτῖνες τῆς ὑπέρλαμπρης δυνάμεως καὶ χάριτος τοῦ Χριστοῦ.

Τότε, μερικοὶ γενναίοψυχοι χριστιανοὶ μὲ ἰδιαίτερο σεβασμὸ, μὲ συγκίνηση, ἀλλὰ καὶ τονωμένοι τῶρα περισσότερο στὴν πίστη, πῆραν τὸ Ἅγιο λείψανό της καὶ τὸ ἐνταφίασαν μὲ ὕμνους, προσευχές καὶ δοξολογίες γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ... Ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας στὶς 7 Ἰουλίου. Ἄς πρεσβεύει γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἀπὸ τὴν πανήγυρη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξίμοβιτς

Στὶς 2 Ἰουλίου ἐορτάσαμε καὶ φέτος τὸν θαυματουργὸ Ἅγιο Ἰωάννη Μαξίμοβιτς τοῦ ὁποῦ ἡ Μονὴ φυλάσσει τεμάχιο ἱεροῦ λειψάνου καθὼς καὶ τὸ ζωστικὸ του.

Μὲ μεγάλη συγκίνηση οἱ μοναχὲς λιτάνευσαν τὴν ἱερὴ εἰκόνα του, εὐχαριστώντας τον γιὰ τὴν προστασία του, τίς μεσιτεῖες του καὶ τὰ θαυμαστά σημεῖα πού ἐπιτελεῖ σὲ ὅσους τὸν ἐπικαλοῦνται.

Ὁ Γέροντας *Αμβρόσιος* 1912-2006

τῆς Μονῆς
Δαδίου

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου

Μία από τίς ἁγιασμένες μορφές τῆς ἐποχῆς μας ὑπῆρξε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος Λάζαρης, πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γαυριώτισσας Δαδίου καί χιλιάδων χριστιανῶν ἀπό ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος, πλήρης ἡμερῶν, διακονούμενος ἀπό τήν μικρή Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς του, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ τήν 2αν Δεκεμβρίου τοῦ 2006.

Τό πλῆθος πού συνέρρευσε στήν Ἱερά

Μονή Δαδίου ἀπό ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας μας, ἡ παρουσία ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν, ἡ συμμετοχή δεκάδων Κληρικῶν καί Μοναχῶν ὑπῆρξε τό ἀποκορύφωμα τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν σεβαστό Γέροντα, πού συνολικά ἐκφράστηκε καί ἐδηλώθηκε κατὰ τήν ἐξόδιο Ἀκολουθία. Ὅλοι συνείχοντο ἀπό τήν αἴγλη πού ἐξέπεμπε ἡ προσωπικότητά του καί ἀπό τό συναίσθημα τῆς χαρμολύπης πού χαρακτηρίζει τοὺς ἐν ἐπίδῳσει χριστιανούς αὐτές τίς ὥρες τῆς θλίψεως τοῦ θανάτου. Ὁ

π. Ἀμβρόσιος ἦταν πηγή Ἀγιορείτικης εὐωδίας Χριστοῦ στόν κόσμο, πού ἀνέβλυζε τό “ζών ὕδωρ” τοῦ Πνεύματος καί ἐδρόσιζε τίς ψυχές τῶν πεινῶντων καί διψόντων τήν δικαιοσύνην”. Ἡ ἱστορική Μονή τῆς Παναγίας Ἀμφίκλειας ἀπέκτησε φήμη χάρις σ’ αὐτόν καί ἡ Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος ὄχι μόνο στήν περιοχή τῆς Λοκρίδος, ἀλλά σέ ὁλόκληρο τό εὖρος της ἀρδεύτηκε ἀπό τά ζεῖδωρα νάματα τῆς ἀπλοϊκῆς καί γνήσιας πνευματικότητάς του.

Ὁ μακαριστός π. Ἀμβρόσιος Λάζαρης γεννήθηκε στό χωριό Λαζαράτα τῆς Λευκάδος τήν 21ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1912 ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς, τόν διδάσκαλο Παναγιώτη Λάζαρη καί τήν Λουίζα. Ἦταν τό τέταρτο τέκνο τῆς πολύτεκνης οἰκογενείας του. Ἀπό τήν νηπιακή του ἡλικία ὁ μικρός Σπυρίδων χαρακτηριζόταν ἀπό τήν ἡρεμία τοῦ χαρακτήρα του καί τήν ἀγάπη του πρὸς τήν Ἐκκλησία. Τό ἦθος του σμίλευε ἡ εὐλαβῆς μητέρα του, ἡ ὁποία λόγω τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου της στοὺς πολέμους, εἶχε ἀναλάβει ὅλο τό βάρος τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Ὁ Σπυρίδων τελείωσε μόνο δύο τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἔπρεπε νά βοηθᾷ τήν μητέρα του στίς ἀγροτικές ἐργασίες. Ὅταν ἦλθε ὁ καιρός κατετάγη στίς τάξεις τοῦ Στρατοῦ καί ὑπηρετήσε τρία χρόνια στά ἀνάκτορα ὡς εὐζωνας, καθότι ἦταν ὑψηλός, εὐθυτενῆς καί ὁμορφος νέος.

Ὅταν ἀπολύθηκε ἀπό τό Στρατό ἔλαβε τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ διὰ τόν Μοναχικό βίο. Μέ ἓνα συντοπίτη καί φίλο του μετέβη στό Ἅγιον Ὄρος χάριν προσκυνήσεως τῶν ἁγίων σεβασμάτων καί διὰ νά παρακαλέσει τήν Παναγία νά τοῦ δείξει τόν δρόμο πού ἔπρεπε νά πορευθεῖ. Γοητεύθηκε καί σαγηνεύθηκε ἀπό τόν Ἀγιορείτικο Μοναχισμό καί εἰσήλθε στήν Ἱερά Μονή Κουτλουμουσίου, στήν ὁποία ψυχῆ τε καί σώματι ἐπιδόθηκε εἰς τήν ὑπακοή, τήν ἀσκήση καί τήν προσευχή.

Χαρακτηριστικά ἔλεγε ὁ Γέροντας

“Πῆγα στό Ἅγιον Ὄρος γιά λίγες μέρες καί ἔμεινα εἴκοσι χρόνια”. Μετά τριετή δοκιμασία ἐκάρη ἀπό τόν Ἡγούμενο Δαμασκηνό Μοναχός καί ἔλαβε τό ὄνομα Χαρίτων. Οἱ ἐπιδόσεις τοῦ νεραοῦ μοναχοῦ Χαρίτωνος στά Μοναχικά διακονήματα ἦσαν ἄριστες. Ἐζῆσε μέ τελεία ὑπακοή τήν σκληρή, ἀλλά παιδαγωγούσα καί ἀγιάζουσα ζωή τοῦ Μοναστηριοῦ. Αὐστηρός τηρητής τῶν Μοναχικῶν ὄρκων καλλιέργησε τήν ἀδιάλειπτη προσευχή, τήν τελεία ὑπακοή, τήν πατερική νηστεία, τήν παιδική ἀπλότητα καί ἀκακία, τήν καθημερινή ἀνελλιπή ἐργατικότητα καί πολύ ἐνωρῆς ἔφθασε σέ ὕψη ἀρετῆς. Ὅπως φάνηκε ἀπό τήν συνέχεια τῆς ζωῆς του ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τόν προόριζε γιά μιά ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολή πρὸς σωτηριαν ψυχῶν. Ἡ σκληρή ζωή καί οἱ τραχεῖς πνευματικοί ἄλνες ἔκαμψαν τήν υγεία του ὁπότε ἀναγκάστηκε ὕστερα ἀπό παραίνεση τοῦ διακριτικοῦ Γέροντος Πορφυρίου νά κατέλθει στήν Ἀθήνα. Ἐκεῖ μέ πρόταση τοῦ π. Πορ-

φυρίου, έφημερίου τότε τής Πολυκλινικής Ἀθηνῶν, συνεδέθη μέ τήν Ἰγουμένη τής Ἱερᾶς Μονῆς Δαδίου Παρθενία καί χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν Μητροπολίτη Φθιώτιδος Ἀμβρόσιο, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε καί τό ὄνομά του. Ἀφοῦ παρέμεινε σέ ἐνορίες τής Ἀττικῆς (Γλυκά νερά καί Τρεῖς Ἱεράρχες Καισαριανῆς) ἕξι χρόνια γιά νά στηρίξει οἰκονομικά τήν Ἱερά Μονή Δαδίου, ἡ ὁποία εἶχε πολλές δυσχέρειες, ὕστερα ἐγκαταστάθηκε στήν Μονή του, πού παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ὁ μακαριστός π. Ἀμβρόσιος τήρησε στή ζωή του “ἀκίβδηλον, γνησίαν καί ἀπαραιοίτητον τήν ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων εὐσέβειαν”. Δέν διέθετε ἐπιστημονικούς τίτλους. Ἡ σοφία του ἐδόθη “ἄνωθεν” ὡς καρπός τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Ἡ εὐλάβειά του πρὸς τόν Θεό του ἐχάρισε τήν πνευματική μὀρφωση κατὰ τό Γραφικό λόγο: “Ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου καί βουλή ἀγίων σύνεσις”. Ἡ παρουσία του ἦταν πάντοτε καί παντοῦ ἐποικοδομητική. Μέ τήν πατρική του ἀγάπη καί τίς ἀγιοπνευματικές νουθεσίες του στηρίξε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι κατέφευγαν στό πετραχήλι του καί ζητοῦσαν ἐπιστήριξη στίς καταιγίδες τῆς ζωῆς τους. Ἡ σύνεση καί διορατικότητά του ἔφερε πολλούς πῖό κοντά στήν ἐν Χριστῷ ζωή καί προσέλκυσε σοφοῦς καί ἐπιστήμονες στήν Ἐκκλησία.

Ζώντας μέσα στά θαύματα τοῦ Θεοῦ, δέν παρέλειπε νά συμβουλευεί τοὺς ἀπελπισμένους νά προσδοκοῦν τήν θεία ἐπέμβαση στό πρόβλημά τους. Τό ὕφος τοῦ λόγου του, ὁ τρόπος διδασχῆς του, ἡ παιδικότητα τῆς ἀφηγήσεως τῶν θείων ἀποκαλύψεων, ἡ βεβαιότητα τῆς πίστεώς του, ἡ ἰλαρότητα τοῦ προσώπου του καί τό γαλήνιο τῆς παρουσίας του περιέγραφαν ἕναν Ἀββᾶ τῆς ἐρήμου, πού δέν παράλαξε καί ἀλλοίωσε ὁ κόσμος, ἀλλά μέσα στήν ἀντίθεσή του περισσότερο ἀνεδείκνυε ὡς μία οὐράνια παρουσία. Τό μετόχι τῆς Μονῆς στό Παγκράτι τῶν Ἀθηνῶν καί τό Μοναστήρι στήν Ἀμφίκλεια

“Ὅποιος συνομιλοῦσε μαζί του διαπίστωνε, ὅτι ἐκεῖνος μιλοῦσε “ἀπό καρδίας”, ὄχι ἀπό διανοίας, καί ἦταν συνδεδεμένος μέ ἕναν ἄλλο κόσμο, ἀπό τόν ὁποῖο ἐλάμβανε καί μετέδιδε μηνύματα σωτηρίας καί ἐλπίδας.

δέχονταν καθημερινά πολύ κόσμο, ἰδίως νέους ἀνθρώπους, πού ἤθελαν νά τόν χωρίσουν καί νά λάβουν τήν εὐχή του. Ὅποιος συνομιλοῦσε μαζί του διαπίστωνε, ὅτι ἐκεῖνος μιλοῦσε “ἀπό καρδίας”, ὄχι ἀπό διανοίας, καί ἦταν συνδεδεμένος μέ ἕναν ἄλλο κόσμο, ἀπό τόν ὁποῖο ἐλάμβανε καί μετέδιδε μηνύματα σωτηρίας καί ἐλπίδας. Πολλά λέγονται γιά τό προορατικό του χάρισμα, γιά τά παράδοξα σημεῖα καί τίς θεῖες ἀποκαλύψεις. Ἐκεῖνος, ὅσα ὁ λαός ἔλεγε παράδοξα, τά θεωροῦσε φυσιολογικά ἐπισημαίνοντας, ὅτι ὁ χῶρος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τόπος θαυμάτων πολλῶν, τά ὁποῖα οἱ πιστοὶ βιώνουμε καθημερινά. Ἀποποιόταν τίς τιμές καί στοὺς ἐπαίνους σιωποῦσε. Πάντοτε ἔδιδε τό παράδειγμα τοῦ ταπεινοῦ βίου καί τῆς κεκρυμμένης πνευματικότητας.

Ὁ π. Ἀμβρόσιος ἦταν μιά ζωντανή παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στόν κόσμο. Ἀφήκε μνήμη ἀγίου Ἱερομονάχου καί ἀπήλθε τιμῶμενος ὑπό πάντων. Δοξάσθηκε ἀπό τόν Θεό μέ τίς δωρεές τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί δόξασε τήν Ἐκκλησία μέ τήν ἀφοσιωμένη ἱερατική καί μοναχική διακονία του. Δικαίως ὁ εὐσεβῆς λαός τόν συγκαταλέγει στήν χορεία τῶν ἐκλεκτῶν καί τόν θεωρεῖ ὡς ἕνα τῶν μεγάλων ἀγιασμένων ἱερατικῶν μορφῶν τοῦ αἰῶνος μας. Στό θρόνο τοῦ οὐρανοῦ Ἀρχιερέως παριστάμενος ἄς πρεσβεύει ὑπέρ τῆς παλαιφάτου Μονῆς τῆς Θεομήτορος, τῶν πνευματικῶν του τέκνων καί ἡμῶν.

www.egolpio.com

νά μεσιτεύσουν προς τόν γλυκύτατο Ἰησοῦ Χριστό μας, τόν μόνο ἀληθινό ὑπάρχοντα Θεό, γιά τή θεραπεία τους.

Ἔλα αὐτά τά χρόνια πού ἐγκαταβιώνω στήν Ἱερά Μονή μας, ἔχω ζήσει πάρα πολλά θαυμαστά σημεῖα τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων μας. Ἐπίσης ἔχω βιώσει θεραπείες ἀνθρώπων καί ἄλλα θαυμαστά σημεῖα πού ἔχει ἐπιτελέσει ὁ ἐπιστήθιος σταυρός τοῦ Γέροντά μας πού περιέχει Τίμιο Ξύλο καί λείψανα ἁγίων.

Σήμερα θέλω νά καταγράψω 3 ἀπό αὐτά τά θαύματα πού ἔζησα στήν Ἱερά Μονή μας, πρὸς δόξαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων Του.

ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ Ο ΟΓΚΟΣ

ΚΙ ΕΜΕΙΝΕ ΕΓΚΥΟΣ

Ἡ κ. Σταματοπούλου Νικολίτσα ἀπὸ τὰ Βραχναίικα Πατρῶν ἦλθε στήν Ἱερά Μονή μας στίς 30 Δεκεμβρίου τοῦ 2007. Ἀναζήτησε τόν Γέροντα τῆς Ἱεράς Μονῆς π. Νεκτάριο Μουλατσιώτη γιά νά τή σταυρώσει μέ τόν ἐπιστήθιο

σταυρό του, ὁ ὁποῖος περιέχει Τίμιο Ξύλο ἀπὸ τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, γιάτί εἶχε ἀκούσει ὅτι ἐπιτελοῦνται δι' αὐτοῦ πολλά θαύματα.

Ἀφοῦ βρῆκε τόν Γέροντα, τοῦ ἀνέφερε ὅτι προσπαθοῦσε νά μείνει ἔγκυος ἐδῶ καί 10 χρόνια καί δέν μπορούσε. Κατέφευγε στούς γιατρούς χωρίς κανένα ὄμως ἀποτέλεσμα. Ὁ τελευταῖος γυναικολόγος για-

τρός της, κ. Γούδας, ἀπὸ τήν Πάτρα, ἀνακάλυψε ὅτι στή μήτρα καί ἰδιαίτερος στή μία ὠσθήκη ὑπῆρχε ὄγκος. Ἀμέσως ἔκανε βιοψία καί τῆς εἶπε νά ξαναέλθει μέ τό νέο ἔτος πού θά ἔχουν βγεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῆς βιοψίας.

Ἡ κ. Σταματοπούλου ζήτησε τότε ἀπὸ τόν Γέροντα πρὶν βγοῦν τὰ ἀποτελέσματα νά τή σταυρώσει μέ τό Τίμιο Ξύλο. Ὁ Γέροντας πράγματι τήν σταύρωσε μέ τό Τίμιο Ξύλο καί μέ λείψανα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου λέγοντάς της νά μή στεναχωριέται γιάτί ὅλα θά πάνε καλά.

Ἡ ἴδια ὄμως δέν ἀνέμενε τὰ ἀποτελέσματα τῆς βιοψίας καί μετά τό σταύρωμα, στίς 3 Ἰανουαρίου, ἐπισκέφθηκε ἀπὸ μόνη της τό γυ-

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ!

Τοῦ Ἀρχιμ. Χριστοδοῦλου Καλιόγλου

Αρκετοί χριστιανοί καταφθάνουν στό Τρίκορφο Φωκίδος ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἀναζητώντας ἀπὸ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἱεράς Μονῆς μας ἓνα θαῦμα. Εἶναι πλῆθος γενικά οἱ ἀσθενεῖς πού προσφεύγουν στόν Κύριό μας, ἐπιζητώντας τή θεραπεία τους διά τῶν πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού τό θαῦμα ἐπιτελεῖται.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί στό δικό μας Μοναστήρι, ἔρχονται ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος παρακαλώντας τόν Ἅγιο Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ τόν ἱαματικό, τόν Ἅγιο Αὐγουστῖνο καί τή μητέρα του τήν Ἁγία Μόνικα, τόν Ἅγιο Νεκτάριο,

ναϊκολόγο της για να της κάνει νέα εξέταση. Ο κ. Γούδας έκανε νέο υπέρηχο και διαπιστώνει άμέσως ότι ο όγκος είχε εξαφανιστεί και δεν υπήρχε ούτε κών σκιά. Τό θαύμα είχε τελεστεί, οι άγιοι και τό Τίμιο Ξύλο είχαν θεραπεύσει τήν κ. Σταματοπούλου.

Τήν Κυριακή 6 Ίανουαρίου ή κ. Νικολίτσα Σταματοπούλου, μαζί μέ τό σύζυγό της, έπισκέφθηκαν τόν Γέροντα τής Ίερās Μονής μας και χαρούμενη του άνήγγειλε τό θαύμα τών Άγίων, ότι ο όγκος είχε εξαφανιστεί.

Τότε ο Γέροντας τής εΐπε: “Άφου ο άγιος σέ έκανε καλά, θά έλθει τώρα και αυτό που ζητās τόσα χρόνια. Θά γεννήσεις παιδάκι”, τήν σταύρωσε πάλι μέ τό Τίμιο Ξύλο και τής εΐπε: “Πάρε τό άγίασμα του Άγίου Σεραφείμ και για 40 μέρες να βάζεις άγιασμό πάνω στην κοιλιά σου και να τή σταυρώνεις μέ τήν εικόνιτσα του Άγίου Σεραφείμ. Πήγαινε τώρα μέσα στον Ίερό Ναό, μπροστά στην θαυματουργική εικόνα του και τάξε του τό παιδί ότι θά του δώσεις τό όνομά του και

ότι θά τό βαπτίσεις έδω στό Μοναστήρι του. Μετά 40 μέρες να πās στό γυναικολόγο να κάνεις εξετάσεις και θά γίνει τό θέλημα του Θεου”.

Τήν άλλη μέρα, στίς 7 Ίανουαρίου, ήρθαν και τά άποτελέσματα τής βιοψίας. Φυσικά ήταν πλέον άχρηστα, διότι ο όγκος, όπως προαναφέραμε, μετά τό σταύρωμα είχε ήδη εξαφανιστεί. Ή βιοψία έδειξε ότι ο όγκος που υπήρχε και είχε ήδη εξαφανιστεί, ήταν καλοήθης.

Ή κ. Σταματοπούλου για 40 ήμέρες έκανε ό,τι τής εΐπε ο Γέροντας. Άμέσως μετά πήγε στον γυναικολόγο και διαπίστωσε ότι είναι έγκυος! Μέχρι 15 Δεκεμβρίου του 2008, μέ τήν βοήθεια του Θεου, τής εΐπε ο γιατρός θά έχει τό παιδάκι της στην άγκαλιά της.

Ή κ. Σταματοπούλου Νικολίτσα μέ τό σύζυγό της Χαράλαμπο έρχονται συχνά στη Μονή κι ευχαριστούν τους άγίους μας, αλλά και τό Γέροντα που τους στήριξε για όλο αυτό τό χρονικό διάστημα.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ

Ο Γέροντάς μας είναι γνωστός στην έλληνική κοινωνία από τις τηλεοπτικές έμφανίσεις που κατά καιρούς κάνει σε διάφορα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια. Ίδιαίτερα όμως έγινε γνωστός και άγαπητός, διαμέσου των θρησκευτικών τηλεοπτικών έκπομπών που πραγματοποιούσε δύο φορές τήν εβδομάδα από τό 2000 έως τό 2007. Τις τελευταίες του θρησκευτικές έκπομπές τις έκανε στο τηλεοπτικό κανάλι Stv επί τής οδού Κασταμονής στην περιοχή τής Καλογρέζας.

Έπειδή στίς τηλεοπτικές έκπομπές του είχε πάντοτε και προσκεκλημένους, πήγαινε σε ένα διπλανό μαγαζάκι κι άγόραζε άναψυκτικά και ξηρούς καρπούς για να τους προσφέρει.

Ή κυρία που είχε τό μαγαζάκι αυτό “κάβρα” παρακάλεσε τό Γέροντα να προσευχηθεί για τήν κόρη της Έφη και τό σύζυγό της Δημήτρη, διότι δεν μπορούν να άποκτήσουν παιδιά. Τότε ο Γέροντας τής εΐπε: “Τήν άλλη φορά που θά έλθω να είναι έδω τά παιδιά σου για να τά σταυρώσω μέ τόν έπιστήθιο σταυρό μου, περιέχει Τίμιο Ξύλο και κάνει πολλά θαύματα. Πολλά άτεκνα ζευγάρια μετά τό σταύρωμα έχουν άποκτήσει παι-

Ή κ. Νικολίτσα Σταματοπούλου, μέ τόν σύζυγό της, θεραπεύθηκε από τόν όγκο και σήμερα είναι έξι μινών έγκυος.

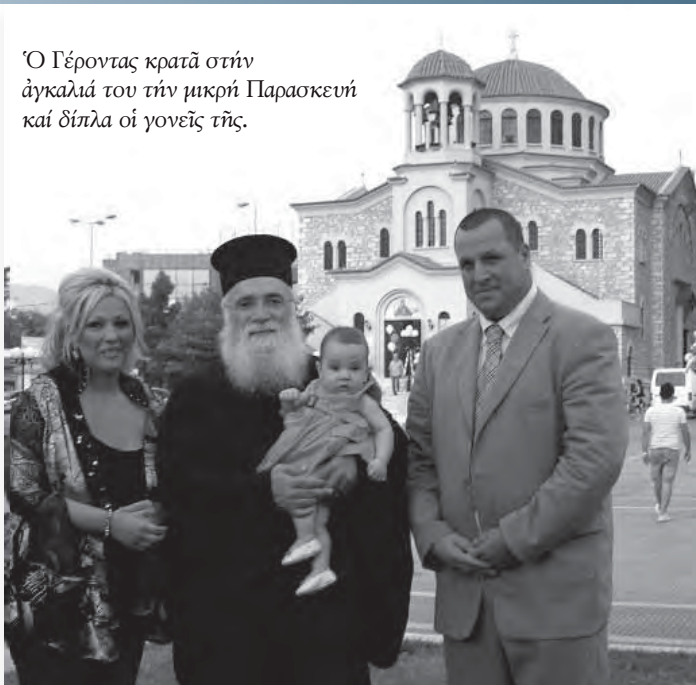
Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ὅπως ἐφανίστηκε καὶ τὴν εἶδε ὁ Γέροντας.

διά. Ἐγὼ παρακαλῶ τόν Κύριο νά γίνεται πάντοτε τό θέλημά Του, κι Ἐκεῖνος ὅπου θέλει κάνει τό θαῦμα Του. Ἄς ἔλθουν λοιπόν νά παρακαλέσουμε μαζί τόν Θεό”.

Πράγματι τὴν ἐπομένη ἐβδομάδα, ἡ Ἐφη καὶ ὁ Δημήτρης περιμεναν τόν Γέροντα στήν κάβα. Τότε ὁ Γέροντας τούς πρότεινε:

“Πάμε στήν πίσω μεριά τοῦ μαγαζιῶ νά μή φαινόμεστε γιά νά σᾶς σταυρώσω”. Πηγαίνοντας στό πίσω μέρος, ἔβγαλε ὁ Γέροντας τόν ἐπιστήθιο σταυρό του, γονάπισε στό ἔδαφος καί ἄρχισε νά σταυρώνει τό ζευγάρι. Μετά ἀπό δύο τρία λεπτά τούς λέει: “Θά ἀποκτήσετε παιδάκι. Θά εἶναι κοριτσάκι καί σᾶς τό χαρίζει ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ ὁποία ἤλθε ἐδῶ καί τὴν εἶδα νά στέκεται δίπλα σας”. Ὁ Δημήτρης καί ἡ Ἐφη Λεγάκη δάκρυσαν. Ὅταν τούς ρώτησε ὁ Γέροντας γιατί κλαῖνε, τοῦ ἀπάντησαν: “Κλαῖμε

Ὁ Γέροντας κρατᾷ στήν ἀγκαλιά του τὴν μικρὴ Παρασκευὴ καί δίπλα οἱ γονεῖς τῆς.

Ἡ βάπτισις τῆς μικρῆς Παρασκευῆς

ἀπό χαρά! Διότι ὅλα αὐτά τὰ χρόνια παρακαλούσαμε τὴν Ἁγία Παρασκευὴ πού τὴν ἔχουμε προστάτιδά μας νά μᾶς χαρίσει ἓνα παιδάκι κι ἐσεῖς χωρὶς νά μᾶς γνωρίζετε εἶδατε

τὴν προστάτιδα Ἁγία μας καί μᾶς εἶπατε ὅτι θά ἀποκτήσουμε κοριτσάκι. Εἶναι νά μὴν κλαῖμε;”.

Πράγματι. Τό Γενάρη τοῦ 2008 ἡ Ἐφη καί ὁ Δημήτρης ἀπέκτησαν ἓνα πανέμορφο κοριτσάκι. Τό κοριτσάκι βαπτίστηκε στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς στίς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ 2008. Στόν δέ Γέροντα, πρὶν τὴν βάπτισις, μαζί μέ τὴν πρόσκληση τῆς βαπτίσεως τοῦ ἔστειλαν καί τό ἐξῆς γράμμα:

“Πατέρα Νεκτάριε, σᾶς στέλνουμε τό προσκλητήριο τῆς βαπτίσεως γιά τὴν κόρη μας. Γιὰ

μάς θά ἦταν μεγάλη χαρά καί τιμή νά σᾶς δοῦμε κοντά μας. Εἶμαι ἡ κοπέλα ἀπό τήν “κάβα” στήν ὁδὸ Κασταμονῆς 34-36 πού μέ τήν εὐλογία σας ἔχουμε στήν ἀγκαλιά μας τήν μικρή Παρασκευή. Πάτερ γιά ἄλλη μιά φορά ὁ ἄντρας μου κι ἐγώ σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπό τά βᾶθη της ψυχῆς μας γιά τό θαῦμα πού ζοῦμε. Σᾶς ἔχουμε πάντα στή σκέψη μας καί γιά μάς ἀποτελεῖτε μέρος τῆς οἰκογενείας μας. Νά μάς ἔχετε πάντοτε σίς προσευχές σας. Πιστεύουμε ὅτι εἶναι εὐλογία Θεοῦ πού σᾶς γνωρίσαμε καί πάλι σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Μέ ἐκτίμηση καί ἀγάπη
Δημήτρης, Ἔφη, Παρασκευὴ Λεγάκη”.

“ΣΤΑΥΡΩΝΟΝΤΑΣ Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗΚΕ”.

Ἀπό τήν κ. Αἰκατερίνη Ντάρμα λάβαμε τήν ἐξῆς ιδιόχειρη ἐπιστολή καί τήν ὁποία δημοσιεύουμε πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ.

“Πάτερ,

Θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ στό πρόβλημα ὑγείας πού βίωσα μέ τόν μικρό μου γιό τόν Σεραφεῖμ. Τεσσάρων μηνῶν ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἔπαθε οὐρολοίμωξη, ἀλλά δέν ἦταν καί ἡ τελευταία. Πῆρε ἀντιβίωση, νομίσουμε ὅτι ἔγινε καλά, ἀλλά μετὰ ἀπὸ 20 μέρες τό πρόβλημα ξαναεμφανίστηκε. Ὅπως καί γιά πολλές φορές ἀκόμη. Ὁ γιατρός μέ ἔστειλε νά τοῦ κάνω ἐξετάσεις. Τά ἀποτελέσματα ἔδειξαν ὅτι τό παιδί μου εἶχε ἓνα μικρόβιο πού ὀνομάζεται “πρωτέας”.

Μή θέλοντας νά τό πιστέψουμε κάναμε ἐπανάληψη τῶν ἐξετάσεων καί γιά νά εἶμαστε πιο σίγουροι κάναμε καί κάποιες πιο ἐξειδικευμένες ἐξετάσεις. Τό ἀποτέλεσμα ὅμως καί πάλι τό ἴδιο. Ἦταν τό μικρόβιο “πρωτέας”. Οἱ γιατροὶ μάς εἶπαν ὅτι τό μικρόβιο αὐτό δέν πρόκειται νά φύγει ποτέ καί ὅτι θά δημιουργεῖ στό παιδί συνεχόμενες λοιμώξεις, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν ἀναπτύσσεται σωστά γιά τήν ἡλικία του.

Σάν μητέρα τρελλάθηκα. Δέν μπορούσα νά πιστέψω ὅτι τό παιδί μου εἶχε τόσο σοβαρό πρό-

βλημα καί ὅτι δέν θά γίνει ποτέ καλά. Παρακαλοῦσα τόν Θεό νά μέ βοηθήσει. Ἦλθαμε μαζί μέ τόν ἄνδρα μου τότε στό Τρίκορφο, στήν Ἱερά Μονή σας τῶν Ἁγίων Αὐγουστίνου καί Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Ὅταν τελείωσε ἡ Θεία Λειτουργία εἶπα τό πρόβλημά μου στό Γέροντα Νεκτάριο Μουλατσιώτη. Πῆρε τό μικρό Σεραφεῖμ στήν ἀγκαλιά του καί τόν σταύρωσε μέ τό θαυματουργό σταυρό του πού περιέχει Τίμιο Ξύλο καί μοῦ εἶπε: “Νά κάνεις ὑπομονή καί ὅλα θά πᾶνε καλά”.

Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρό μέ ἔστειλε ὁ γιατρός νά τοῦ κάνω πάλι ἐξετάσεις γιατί ἔπρεπε νά παρακολουθοῦμε τό παιδί. Οἱ ἐξετάσεις τώρα τοῦ μικροῦ Σεραφεῖμ βγῆκαν καθαρές χωρίς τό μικρόβιο “πρωτέας”. Δέν μπορούσαμε νά τό πιστέψουμε. Οἱ γιατροὶ ἔκαναν ἐπανάληψη τῶν ἐξετάσεων πολλές φορές. Τό ἀποτέλεσμα τό ἴδιο. Τό μικρόβιο εἶχε ἐξαφανιστεῖ, τό παιδί δέν ξαναρώστησε καί ἡ ἀνάπτυξή του ἦταν πάνω ἀπὸ φυσιολογική. Γιά τοὺς γιατροὺς ἦταν ἀνεξήγητο τό γεγονός, ἐμεῖς ὅμως ξέραμε ὅτι εἶχαμε ζήσει ἓνα θαῦμα μέ τῆ βοήθεια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ καί τίς προσευχές τοῦ Γέροντα. Ὁ Θεός εἶχε σώσει τό γιό μας. Θά τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους ὅσο ζῶ.

Ντάρμα Αἰκατερίνη, Θεοτοκοπούλου 32, Πάτρα”.

* * *

Ἀνεφερα στήν ἀγάπη σας σέ αὐτό τό τεῦχος πού καταγράφονται ἀληθινές ἱστορίες, τρία μόνον θαύματα πρὸς δόξαν τοῦ Ἰησοῦ καί τῶν Ἁγίων μας. Ἡ πίστη, τό βίωμα, ἡ προσευχή καί κυρίως ἡ καλή προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτά πού ἐνεργοποιοῦν, ὅπως λέει ὁ Γέροντάς μας, τό ἔλεος, τήν εὐσπλαγχνία καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐπιτελεστεῖ ἓνα θαῦμα. Ὅσοι προσῆλθαν στήν Ἱερά Μονή μας, ἔχοντας αὐτά τά χαρακτηριστικά οἱ Ἅγιοί μας καί τό Τίμιο Ξύλο πού ἔχει ὁ ἐπιστήθιος σταυρός τοῦ Γέροντα θαυματουργοῦν καί ἐπιτελοῦν θαυμαστά σημεῖα. Ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς ἓνα πράγμα ζητᾶ ὁ Θεός, τήν καρδιά μας. Ἄς Τοῦ τήν προσφέρουμε χωρίς δισταγμούς καί τότε ὅ,τι Τοῦ ζητήσουμε θά τό ἔχουμε.

χειροποίητη Ἁγία Γραφή καί τό Ψαλτήρι σέ ξύλο μέ δέρμα καί παλαιωμένη εἰκόνα

Κομβολόγι "τά δάκρυα τῆς Παναγίας" ἁγιορείτικα

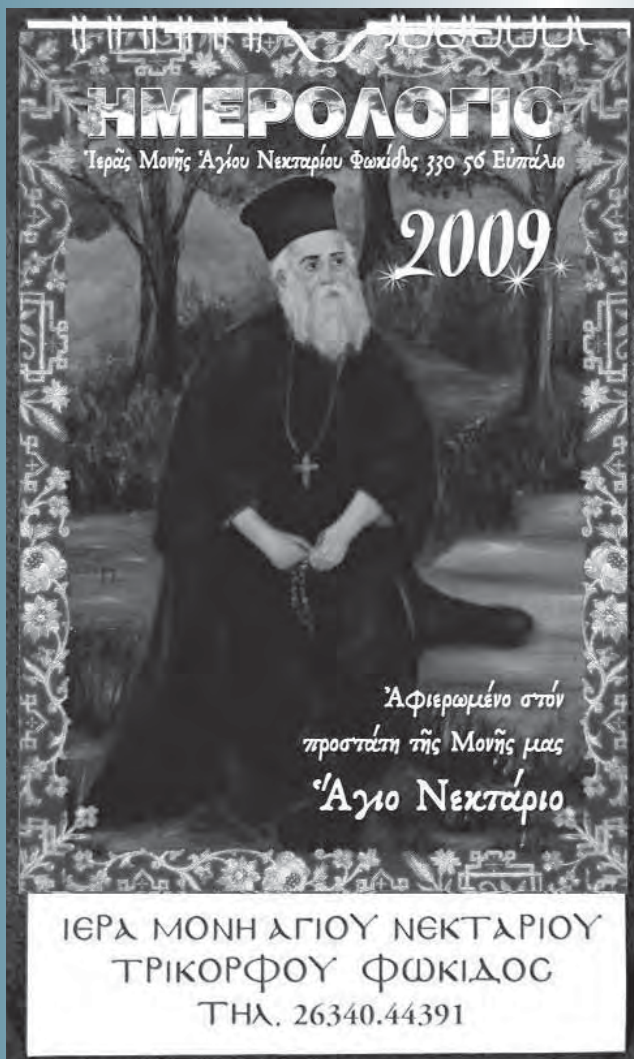
Ἱστορικό τοῦ κομβολογίου
"τά δάκρυα τῆς Παναγίας".

Κατά τήν παράδοση τό φυτό αὐτό τό λεγόμενο "τά δάκρυα τῆς Παναγίας", φύτρωσε κάτω ἀπό τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό τά δάκρυα τῆς Παναγίας, πού ἔπεφταν στή γῆ.

Κάποτε, ἕνας μοναχός καθόταν περίλυπος ἐπειδή δέν μπορούσε νά μάθει νά πλέκει κομβοσχοῖνι. Τότε, τοῦ παρουσιάστηκε ἡ Παναγία καί τόν ρώτησε: "γιατί εἶσαι

περίλυπος;" Τῆς ἀπεκρίθη: "Δέν μπορῶ νά μάθω νά πλέκω τό κομβοσχοῖνι". Τότε ἡ Παναγία τοῦ ἔδωσε αὐτούς τούς σπόρους καί τοῦ εἶπε: "Πᾶρε τά δάκρυά μου, καλλιέργησέ τα καί κάνε κομπολόγια προσευχῆς καί λέγε: **Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**".

Σήμερα οἱ σπόροι αὐτοί ὑπάρχουν στό Ἅγιον Ὄρος, ὅπου φτιάχνονται τά ἀνωτέρω κομβοσχοῖνια.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2009

Έκδόθηκε και φέτος τό νέο Ήμερολόγιο τής Ιεράς Μονής μας γιά τό 2009. Εί̄ναι αφιερωμένο στον προστάτη τής Μονής μας Άγιο Νεκτάριο τον θαυματουργό και ὅπως κάθε χρόνο αναγράφονται σέ αυτό ὅλες οί νηστείες τής Έκκλησίας μας.

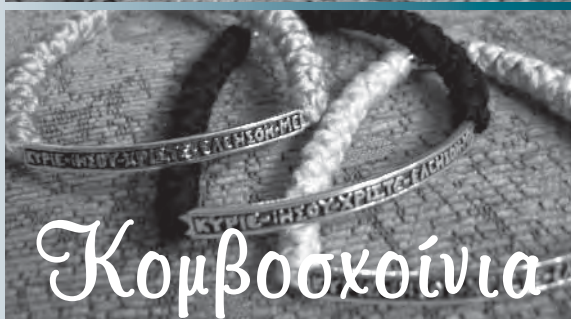
Μπορείτε νά τό ζητήσετε
έγκαιρως στό τηλέφωνο
τής Ιεράς Μονής μας
26340 - 44391
(9-2 πρωί και 6-9 απόγευμα)

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

ὁ θαυματουργός

Ἡ βιογραφία ἑνός νεοφανοῦς
καί θαυματουργοῦ Ἁγίου
τῶν καιρῶν μας και τό βιβλίο
μέ τήν Ἱερή Ἀκολουθία του.
(Ἑσπερινός, Ὁρθρος,
Παρακλητικός Κανών)

Κομποσκοίνια

μέ τήν εδχή ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ
ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ σέ άσημένα πλακέτα
καί μέ τό ΚΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Κατευθυνθήτω
ή προσευχή μου
ώς θυμίαμα
ένώπιόν Σου...

γνήσιο θυμίαμα

Φτιάχνουμε μοναστηριακό θυμίαμα
μέ τά έξης άρώματα:

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ, ΑΓΓΕΛΙΚΟ, ΑΘΩΣ, ΑΝΘΟΣ
ΕΡΗΜΟΥ, ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ, ΣΤΑΥΡΟΛΟΥ-
ΛΟΥΔΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΜΕ ΚΕΧΡΙΜ-
ΠΑΡΙ, ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ, ΣΥΠΕΡ, ΦΟΥΛΙ

Δαχτυλίδια

άσημένα μέ τήν εδχή
“Κύριε Ίησοϋ Χριστέ έλέησον με” &
μέ σταυρό καί κόμπους γιά προσευχή.

νέο δαχτυλίδι

NO 7

NO 8

NO 9

NO 10

NO 11

NO 58

NO 60

NO 61

NO 63

μετρείστε κάποιο δαχτυλίδι σας γιά νά δείτε τό νοόμερό σας

Σταυροί

Διαθέτουμε για τούς πιστούς ξύλινους σταυρούς από τὰ Ἱεροσόλυμα πού περιέχουν **κῶμα ἀπό τήν ἁγία Γῆ**. Ἐπίσης ὁ σταυρός πού βλέπετε δεξιά ἔχει στά τέσσερα σημεῖα του, λιβάνι, πέτρα, κῶμα καί σταυρολούλουδο ἀπό τήν Ἁγία Γῆ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

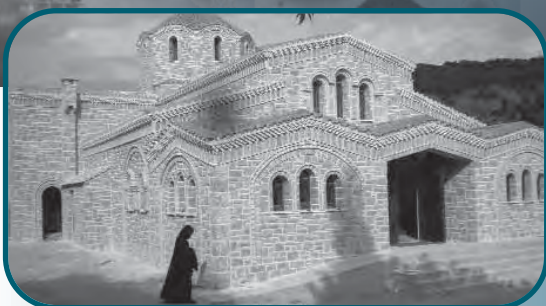
**μπρελόκ
φυλαχτό
μέ ἁγιασμό καί
κῶμα ἀπό τὰ
Ἱεροσόλυμα**

Μπρελόκ μέ τό σταυρό καί πέτρες ἤ μέ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμίτισσας καί δύο μπουκαλάκια τὰ ὁποῖα περιέχουν ἁγιασμό καί κῶμα ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα.

**ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΕΠΑΝΩ
ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ.**

Μπορεῖτε νά προμηθευθεῖτε τὰ εἶδη πού φέραμε ἀπό τήν Ἁγία Γῆ τῶν Ἱεροσολύμων τηλεφωνικῶς ἀπό τήν Ἱερά Μονή μας τηλ. **26340-44391(9-2 τό πρωτῆ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)** γιά νά σᾶς ἀποσταλοῦν στοῦ σπίτι σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΟΡΤΗ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί τὴν Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου πανηγυρίζουμε τὸν προστάτη τῆς Μονῆς μας Ἅγιο Νεκτάριο τὸν θαυματουργό. Στὴ Μονὴ φυλάσσεται τεμάχιο ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καθὼς καὶ ἡ εἰκόνα του ποὺ ἀγιογράφησε ὁ ἀνηψιός του Ἀναστάσιος Κεφαλῆς καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέρα ἐκτίθενται σὲ προσκύνημα τῶν πιστῶν. Σᾶς περιμένουμε κοντὰ μας γιὰ νὰ τιμήσουμε μαζὶ καὶ νὰ συνεορτάσουμε τὸν θαυματουργό Ἅγιο μας Νεκτάριο.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς ἐορτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

- Σάββατο 8 Νοεμβρίου: 5.30 μ.μ. Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας καὶ θαύου κηρύγματος.
- Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου: 7.30 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας καὶ θαύου κηρύγματος.
- 10.30 π.μ. Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν ἁγίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.
- 11.00 π.μ. Θά προσφερθεῖ καφῆς καὶ κέρασμα.

Ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα διοργανώνεται ἐκδρομὴ μὲ ποῦλμαν ἀπὸ τὴν κ. Ἐλένη Ἀλεξοπούλου τηλ. 210 - 97.38.478